

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

na kraje bivše Avstro-Ogrske:

celo leto skupaj naprej . . . K 60—
 pol leta K 30—
 četrt leta K 15—
 na mesec K 5—

na Nemčijo:

celo leto naprej K 65—
 za Ameriko in vse druge dežele:
 celo leto naprej K 70—

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakta.
 Upraviteljske (spodaj, pritličje, levo). Knjižarna ulica št. 3, telefon št. 99.

Inače vseh denarjev, denarni nadomestila in granitika.

Inserati se računajo po porabljenem prostoru in sicer 1 mm visok ter
 54 mm širok prostor: enkrat po 12 vin, dvakrat po 11 vin, trikrat po 10 vin.
 Posledni (enak prostor) 30 vin, prve in zadnje (enak prostor) 20 vinarjev.
 Pri večjih inseratih po dogovoru.

Novi naročniki naj pošljejo naročnice vedno po pošti, ne morejo nikoli.
 Na samo plačane naročnice brez poročila denarja se ne moremo nikoli ozirati.
 „M. rodna Tiskarna“ telefon št. 99.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani:

dostavljen na dom ali če se hodi ponj:

celo leto naprej K 58—
 pol leta K 29—
 četrt leta naprej K 15—
 na mesec K 5—

Posamezna številka velja 30 vinarjev.

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
 Uredništvo: Knjižarna ulica št. 3 (v I. nadst. levo), telefon št. 94

Dr. Ivan Tavčar:

Prehrana.

Olje vlivati v ogenj, je sicer lahko delo, le malokdaj pa je to delo koristno! Ko spregovorim odkrito besedo o mučnih razmerah, katere so nastale glede prehrane med Ljubljano in Zagrebom, bilo bi hudodelstvo, če bi hotel s tem huškati in razdraževati oboje. Kaj takega mi ne prihaja na misel, kar mi ni treba posebej povedati. Vendar pa omenjene razmere niso zdrave in v njih tiče kali, iz katerih lahko poženejo antipatrije, katere bi Sotle ali pa onstranji. In če smo en narod, imamo pravico do skupne mize, do skupne skleda. Če bi imela pri nas nastati lakota — če v najkrajšem času ne dobimo vsaj 100 vagonov moke, bo nastala lakota že v 14 dneh — potem so po mojem prepričanju Hrvatje zavezani, da preprečijo lakoto pri nas, če ne drugače, tudi s tem, da sami sebe nekoliko prikrajšajo. Iz tega prikrajšanja bi se med nami ukoreninilo prepričanje, da je bil hrvatski narod v najhujši krizi naš rešitelj. Iz tega prepričanja pa bi rosil blagoslov na našo skupno bodočnost, ker bi se naših otrok otroci pripovedovali, da nam v časih, ko smo bili lačni, hrvatski narod ni kama ponujal!

Ko sem prevzel poverništvo za prehrano v Ljubljani, živel sem v veri, da bo ravnoisto prepričanje prevladovalo tudi vse prave Hrvate. Osupnilo pa me je takoj od pričetka, ko sem odposlal posebne delegate k prehranjevalnemu uradu v Zagreb, da bi se bila med obema vladama dogovorila pomožna akcija v velikih potezah, da so bili ti odposlanci sprejeti nekako tako, kakor nadležni agentje, da so morali povsod anti-sambirirati, da so jih pošiljali od Poncija do Pilata in da se jim končno ni posrečilo drugega doseči, nego dobavo 60 vagonov krompirja po 63 K za 100 kilogramov. Pogodba za ta krompir je bila perfektno dogovorjena; komaj pa so se delegati vrnili v Ljubljano, jih je že čakala brzojavka zagrebskega prehranjevalnega urada, da se krompir ne more prodati drugače, nego po 83 K 100 kg, tako da bi bil potem stal ta krompir v Ljubljani, dasi je bilo dosti črna vmes, kilogram celo krono! Tako pogajanje med vlado in vlado me je osupnilo in obenem močno ranilo moje jugoslovansko dušo!

Gotovo bo koristno, če se v daljše detailje ne spuščam. Rešitev se bo našla samo takrat, ako centralna vlada aprovizacijo vzame v svoje energetske roke in ako bo opustila marsikatero ozkostranost — o krivici našega govora — katere se je dosedaj preveč šopirila v Zagrebu. Upam, da mi gospodje v Zagrebu ne bodo štelili v zlo, če obenem izražam subjektivno mnenje o vzrokih, ki zadržujejo, da aprovizacijski urad v Zagrebu nam nasproti ne funkcijonira tako, kakor bi zahtevala pravica in ljubezen.

Ko se je pred kratkim vršil v Ljubljani shod Vseslovenske ljudske stranke, oglasila se je tudi deputacija takomimovane »seliačke stranke«. Ta deputacija se je izrazila, da imajo na Hrvatskem se obilo živil in da so jih vsaki hip pripravljali dati bratom Slovencem za prav nizko ceno, da se pa hrvatski seljak brani, dobavlja nam ta živila potjem zagrebske centrale, kateri so priložili privedek, ki ga tukaj ne zapisem. Hrvatska prehrana posluša ne dveh centralah, kateri obe sta delniški družbi. Se sama na sebi je gotovo nesrečna misel, daljati take centrale v roke akcijskim družbam, katerih glavni

moke, za prehrano Kranjske pa kakih 40 vagonov.

Če gospodje v Zagrebu dvomijo o resničnosti te trditve, se vabijo, da se z odposiljativjo — posebne komisije na lico mesta prepričajo o obupnem položaju naše prehrane!

Jaz zastopam mnenje, da smo po ustanovitvi Jugoslavije en narod, naj že živimo tostran Sotle ali pa onstranji. In če smo en narod, imamo pravico do skupne mize, do skupne skleda. Če bi imela pri nas nastati lakota — če v najkrajšem času ne dobimo vsaj 100 vagonov moke, bo nastala lakota že v 14 dneh — potem so po mojem prepričanju Hrvatje zavezani, da preprečijo lakoto pri nas, če ne drugače, tudi s tem, da sami sebe nekoliko prikrajšajo. Iz tega prikrajšanja bi se med nami ukoreninilo prepričanje, da je bil hrvatski narod v najhujši krizi naš rešitelj. Iz tega prepričanja pa bi rosil blagoslov na našo skupno bodočnost, ker bi se naših otrok otroci pripovedovali, da nam v časih, ko smo bili lačni, hrvatski narod ni kama ponujal!

Ko sem prevzel poverništvo za prehrano v Ljubljani, živel sem v veri, da bo ravnoisto prepričanje prevladovalo tudi vse prave Hrvate. Osupnilo pa me je takoj od pričetka, ko sem odposlal posebne delegate k prehranjevalnemu uradu v Zagreb, da bi se bila med obema vladama dogovorila pomožna akcija v velikih potezah, da so bili ti odposlanci sprejeti nekako tako, kakor nadležni agentje, da so morali povsod anti-sambirirati, da so jih pošiljali od Poncija do Pilata in da se jim končno ni posrečilo drugega doseči, nego dobavo 60 vagonov krompirja po 63 K za 100 kilogramov. Pogodba za ta krompir je bila perfektno dogovorjena; komaj pa so se delegati vrnili v Ljubljano, jih je že čakala brzojavka zagrebskega prehranjevalnega urada, da se krompir ne more prodati drugače, nego po 83 K 100 kg, tako da bi bil potem stal ta krompir v Ljubljani, dasi je bilo dosti črna vmes, kilogram celo krono! Tako pogajanje med vlado in vlado me je osupnilo in obenem močno ranilo moje jugoslovansko dušo!

Gotovo bo koristno, če se v daljše detailje ne spuščam. Rešitev se bo našla samo takrat, ako centralna vlada aprovizacijo vzame v svoje energetske roke in ako bo opustila marsikatero ozkostranost — o krivici našega govora — katere se je dosedaj preveč šopirila v Zagrebu. Upam, da mi gospodje v Zagrebu ne bodo štelili v zlo, če obenem izražam subjektivno mnenje o vzrokih, ki zadržujejo, da aprovizacijski urad v Zagrebu nam nasproti ne funkcijonira tako, kakor bi zahtevala pravica in ljubezen.

Ko se je pred kratkim vršil v Ljubljani shod Vseslovenske ljudske stranke, oglasila se je tudi deputacija takomimovane »seliačke stranke«. Ta deputacija se je izrazila, da imajo na Hrvatskem se obilo živil in da so jih vsaki hip pripravljali dati bratom Slovencem za prav nizko ceno, da se pa hrvatski seljak brani, dobavlja nam ta živila potjem zagrebske centrale, kateri so priložili privedek, ki ga tukaj ne zapisem. Hrvatska prehrana posluša ne dveh centralah, kateri obe sta delniški družbi. Se sama na sebi je gotovo nesrečna misel, daljati take centrale v roke akcijskim družbam, katerih glavni

namen je, delati za svojo dividendo. Govori se, da je posejano med nami in Hrvatsko delnica kot visoka železna ograja, katere zabranjuje pot živilom v naše pokrajine. Pri nas na Slovenskem take delniške družbe niso moglo, če, pri nas sta obe centrali v rokah vlade, in če je kaj dobička, pripade ta dobiček do zadnjega vinarja državi. V kakih rokah so delnice hrvatskih central, ne vemo; to ne vemo, da je v Zagrebu preveč avarističnega duha, da je ondi preveč trgovskega navdušenja, ki je sicer koristno, ki pa ni pravo za prehranjevalne centrale. Priznamo, da so Hrvatje dobri trgovci, ali v teh časih na Hrvatskem ne iščemo trgovcev, temveč mi iščemo povsod prave, dobre gostoljubne hrvatske duše, v katere smo vedno verovali, v katere tudi danes verujemo in od katere tudi sedaj pričakujemo, da se nas usmili! V štirinajstih dneh moramo dobiti 100 vagonov moke, če ne, bomo ozirili! Pa tudi ob priliki smrti bomo še vedno vzklicali: Živela Hrvatska!

V. Švaiger:

Glavne prometne žile v Jugoslaviji.

II.

Nekateri problemi in projekti.

V stari, razpadli avstro-ogrski monarhiji so gradili skoraj vse glavne železniške proge divergentno od Dunaja, oziroma Pešte. En sam pogled na zemljepisni list nam suričuje to v polni meri. Ob enem na opažamo, da je vodilo po jugoslovanskem ozemlju tudi nekaj glavnih prog, ampak bile so večinoma take, ki so le vezale Dunaj na Pešto z Jadranskim morjem, to je izpeljane so bile od severa na jug.

Naša mlada država pa se razporstira bolj od zapada proti vzhodu. Ako vzamemo tu v pretes prejšnje razmere, vidimo, da vodi na pr. iz Zagreba proti Beogradu edina proga čez Slavonki Brod in Vinkovce do Zemuna. Že iz teh na kratko omenjenih faktov sledi, da moramo Jugoslavlani v prvi vrsti skrbeti da kolikor mogoče kmalu vpostavimo redni in prvovrstni promet med zapadom in vzhodom, med Trstom in Beogradom. Nišemo in Trstom v Beogradom. Urediti moramo torej vsaj vzdolžnice po naših gospodarskih vidikih. Ko bodo te proge urejene, le pa seveda potrebno, da se postavijo tudi vse prečne proge na naš gospodarski prostor, tako da zadobimo kmalu lep in celovit, enotno železniško omrežje.

a) Vzdolžnice.

Kot smo že omenili v prvi razpravi o glavnih prometnih žilah v naši državi, tvori proga Trst-Zagreb-Beograd-Niš-Solun takorekto gospodarsko-prometno hrbetnico cele naše države. Vsa večja mesta leže ob tej progi. Nahajamo tu Ljubljano, Sisak, Brod, Vinkovce, Čuprijo, Vranje, Skopje itd. Po tej progi numeravne unelati ententi v najkrajšem času direktni brz vlak Pariz-Bukarešta. Že iz tega lahko sklepamo, kako važnost se nloga na naše kraje ko se že v neurejenih razmerah računa na direktni osebni promet med zahodom in vzhodom. Kako velik bo pozneje tudi ostali promet ko bo začela trgov-

na in pa industrija na zapadu normalno delovati in izvažati? Kar se ne bo uvažalo v državo SHS no mori, bo vse prišlo po suhem na tej progi. Pa tudi prvine in surovine iz Orienta bomo lahko izvažali preko Krmina v tuino na zapad.

Uprava te skoraj 1000 km dolge žrte danes še ni enotna. Od Trsta do Zidanega mosta je proga dvotirna, nato do Soluna enotirna. Prvi del, od Trsta preko Zidnega do Siska je proga last južne železnice, privatne del, od Siska do Zemuna pa francosko-belgijskim denariem. Od Siska do Zemuna upravlja proga hrvatska drž. železnica, od Beograda do Soluna je končno proga upravljana iz Beograda od tamkašnje ravnateljstva.

Problem je tu upravnega in tehničnega značaja. Mi moramo na vsak način našo glavno progo v upravni in tehnični oziroma popolnoma enotno uredditi, da ne bodo nastale tu nelihe komplikacije med državo in južno železnico. Po našem mnenju se bo moralo pač bodoče samostojno pravnatelstvo južnih železnica ozemlju SHS v vseh oziirih sporazumeti s centralnimi državno-železniškimi organi v Beogradu. Ako bi to seveda ne bilo mogoče, bi morala država proti privatni železnici nastopiti s strojnimi odredbami. Upamo, da se bo južna železnica, ki je vendar v prvi vrsti kunišna, prevzelo podietje z dobro voljo podvrgla novim razmeram.

Tehnično je stvar skoraj mnogo bolj kočljiva. Proga je zrasla strahovito neenotno. Samo približno 1/4 proge je dvotirna, vse ostalo je enotirno. Spopadati bo treba za prvo silo enotirni del z večimi postajami, bolj gostimi izozidalisti, popolnoma prenoviti pa se morajo posebno na Hrvatskem vse varnosne naprave: unelati se mora povsod enotni žrtvorni (blok) način, enotna zavora itd. Dela bo veliko, ampak, ako hočemo kaj doseči z našo glavno progo, je treba začeti na kmalu. Potrebno bo unelati nove, močne stroje, zadostno število štiriosnih in šesterosnih direktnih vozov v udobnost občinstva, kar bo stalo ogromne svote. Ampak donesalo bi na vsak način tudi toliko, da se bi proga izplačevala. Star negotov na velja tukaj v posebni meri: ako nudiš pošteno roboto, ti jo tudi vsakdo rad pošteno plača. — Mi se moramo tudi tu oprieti tega pravca ter začeti reorganizirati omenjeno našo glavno progo. Tona bi bil prvi in zasedal najvažnejši problem železniškega značaja v državi SHS.

Proga Trbiž-Karlovac ter nadalje čez Petrinjo, Caprag, Sunio, Bosanski Novi, Banialuko, Sarajevo, Užice, Niš, Carigrad tvori drugi večji projekt. Proga je v glavnem zrasla, toda v detailih hočemo poznate sporočiti kakšno je neno stanje. Nekoliko manjši kočljiv se mora še zgraditi (Banialuka-Sarajevo, Vardžice-Užice). Cela črta bi služila v prvi vrsti kot druga vzdolžnica, ki bi razbremenila prvo glavno linijo. V ostalem pa bi odprla čisto novo mnogo jugoslovanskih pokrajin svetovnemu prometu. Šal vendar danes Bosna s svojimi ozko-tirnimi progami ne živi nobenega pravca slovenske, četudi vsi prav dobro vemo, da lela dežela jako bogata na surovinah, česa itd.

Vzemimo na primer v pretes prvi del proge, to je od Trbiža preko Ljubljano do Karlovca. Ta odlomak sestoji iz sedanjih prog Trbiž-Ljubljana in Ljubljana-Bubnjarci-Karlovac. (Direktni promet med Ljubljano in Karlovcem

smatramo kot neobhodno potreben že izveden Op. por.) Zvezo obeh prog v eno samo je mogoča brez posebnih stroškov in predpogojev, ker so tukaj tako malenkostni, da izginajo pri važnosti celoga projekta popolnoma. Upravni oziroma popolnoma odpadajo, ker sta obe progi državna last, edino v tehničnem oziru bi bilo nužno potrebno, da se del proge med Ljubljano in Novim mestom priredi za 70 km vožnjo ter jo opremi z vsemi modernimi varnostni napravami. (Povsod zatvornice čez pota in ceste ter blokovi zatvorni način.) Proga se je izkazala med zadnjo vojno kot dovolj trdna za največji promet, moralo bi se edino zamenjati tirnice za hitrejšo vožnjo. Isto velja tudi za del proge med postajo Bubnjarci in Karlovacem. V celoti bi del Trbiž-Karlovac popolnoma ustrezal svojemu namenu in smislu projekta, ker bi se v slučaju enotnega prometa prištedilo stroji, vozovi, osebje in tudi z ostalimi materialom — Upamo, da se bo spoilev obeh omenjenih prog v najkrajšem času uspešno izvedla.

Ozeimo si sedaj drugi del tega projekta, t. j. od Karlovca čez Virgin most in Petrinjo v Caprag. Proga je bila zidana kot krajna železnica prvega reda in bi se morala radi raznih nedostatkov po našem mnenju popolnoma prezidati. V celoti velja tu isto, kar smo povedali o delu med Ljubljano in Novim mestom.

Ako premotrimo na karti progo, opazimo, da je gotova kot običajna železnica do Banialuke, v dolžini 412 km. Prihajamo sedaj k problemu bosanskih ozkotirnih železnica, kar bodi odloženo za drugič.

Naravna meja Italije.

Naravna meja Italije proti vzhodu je baje razvodje med Adrijskim in Crnim morjem, t. j. predim v bistvu ona črta, ki se je v premiju, sklenjenem med Italijo in bivšo Avstro-Ogrsko dolečila kot demarkacijska črta.

Iz imperialističnih razlogov se baš na to okolnost italijansko časopisje sedaj prav rado sklicuje, dasi ni razvidno, zakaj bi ravno razvodje moralo tvoriti mejo med dvema državama. Če je na eni strani res, da naj država združuje vse one, ki so si sorodni po jeziku, po krvi, po navedah in življenjskih običajih, ki tvorijo jedno gospodarsko enoto, tedaj mora biti ravno tako jasno, da mora biti meja med temi različnimi skupinami le taka, ki v resnici loči različne elemente. Samo ta meja bo naravna, ker združuje sorodno, da loči kar je tuje.

V resnici tudi vidimo, da se pri dolečitvi državnih mej državniki niso ozirali na take geografske meje, kakor so razvodja, ako se niso krila tudi z etnografskimi mejami. Najbolj lep slučaj v tem pogledu nam nudi Italija sama. Ako naj je razvodje naravna meja Italije na vzhodni strani, bi morala biti tudi naravna meja na zahodni strani. V tem slučaju pa bi morala Genova pripasti Franciji, ker leži onstran razvodja Ligurskih Apenin.

Goriška leži baš tam, kjer se nizkajo Julijske Alpe, Bras in Beneška nižina. Mesto Gorica pa leži tam, kjer se stikajo vsi trije deli tako, da tvori naravno središče Soške in Vipavske doline, ki se tam krizata.

Zadnji izrastki Julijskih Alp so goriška Brda na desnem bregu Soče in potem hribovje, ki se vleče v severozahodni smeri nad Cedadom in vzhodno od Gemone. Življenske razmere v teh alpskih krajih so popolnoma tiste, kakor v pokrajinah, ki ležijo onstran razvodja. Goriški Gorjan se ne loči niti najmanj od gorenjskega kmeta. Vegetacija je ista, pridelki zemlje, so isti, način življenja je isti, kajti tudi vsi predpogoji za življenje so isti.

Ravno tako je s Krasom. Goriški ali Istrski Kras ni nobena posebnost, marveč oba tvorita le del velikega kraskega kompleksa, ki se razširja od Gorice po celi Istri, Dalmaciji, Bosni, Crni gori in še dalje. Obdelovanje zemlje je po celem Krasu enako. Tisto malo peščico rodovitne zemlje, ki jo je kmet v dolžnih letih zbral v kraskih dolinah, obdeluje kolikor mogoče skrbno in intenzivno. Težavno življenje na kamniti zemlji mu je vtisnilo tudi poseben značaj. Povsod je jednako agilen, živ in vstrajen, ter skromen in potrpežljiv do skrajnosti. Če izvzamemo višjo kulturo in modernejšo obleko, ni razločka med goriškim Krasovcem ali pa katerimkolikoli prebivalcem Krasa kje drugje na jugu.

LISTEK.

Petar Mrkonjić

(poveljnik slovenskih ustašev v Bosni — današnji jugoslovanski kralj.)

(Spominl.)
(Konec.)

Po pritisku prvih dveh odborov in nekaj drugih je bilo sklenjeno, da se naj Mrkonjić iz Jamnice odstrani in ako hoče še nadalje pri ustanku ostati, naj svoj delokrog višje gori v Krajino premesti ter da se za tukajšnje čete postavi Hubmajer za vodjo.

Mrkonjić je bil s tem zadovoljen, da svoje čete vzame seboj. To so vsi odobrili.

Precej drugi dan sem zbral naše stare ljudi in odposlal v Grmč navodilo, da se prestavi vsa četa z Grmča na Topusko in v bližino tamkaj. Hubmajerja je ostalo kakih 160 do 180 mož

in kar jih je bilo še okrog Kostajnice. Ločitev iz Jamnice je bila žalostna; pop Stevo se je jokal kakor otrok in drugim je bilo tudi težko, ko je vojvoda Mrkonjić zajahal konja in se poslovil ter še tisti dan odšel v Zirovac. Pripomniti moram, da ni maral več tistih Sroov iz Srbije s seboj in jih je pustil belgrajskemu odboru na razpolago. Nam ni bilo žal, Pelagić, njegov sluga, pop Repac in Trifić so šli z Mrkonjićem. Jaz sem šel drugi dan s kakimi 70 do 80 možmi s prtljago za njimi.

Hubmajer je šel v Kostajnico s hrvatskim in belgrajskim odborom, ne da bi se poslovil od mene. Mislim, da mu ni bilo všeč, ker sem ostal pod vodstvom Mrkonjićevim. Jako so zasledovali njega in tudi mene so nadlegovali, če kaj vem, kje da je, posebno se je briga nek višji finančni uradnik za njega. Jaz mu odvrnem, da sem potovinski uradnik Feniksa od Steva Paolice poslan na mejo in da sem prišel pregledat, koliko da je povzročil požar škoda.

Iz Zirovca sem se napotil na Topusko, kjer so se naše čete zbirale. Bil sem tam z Golubom Babićem, Davidom

dom in Dukičem, ali ne na hrvatski zemlji, ampak v Bosni.

Mrkonjić se je moral jako skrivati, povsod so bili ovaduh, zatorej je ostal samo po dva, tri dni pri nas.

Nekega dne dobimo povelje od njega, naj takoj pridemo k njemu v vas Crna, kjer se nahaja.

Ko smo prišli k njemu, nam je pokazal povelje iz Zagreba od vlade, da se mora takoj odstraniti od meje in s hrvatske zemlje. Rekel je: »Zdaj mi ni več obstanja tukaj. Toliko časa so ruvali, da so me izruvali.«

Naročil nam je, naj njegovo četo pod imenom Golub Babićev četo naprej držimo in če je kaj nujnega treba, se obrnemo na trgovca Peleš-Davidovića.

Drugi dan je prišel pop Ostojić iz Zirovca z obvestilom, da naj Mrkonjić kakor hitro možno preko Ofine odpotuje na Karlovac, ker preko Zagreba ni varno. Vzel smo slovo od njega, da bi še vao četo pozdravili, rekli, morebiti da se še vidimo. Meni je dal za spomin lep revolver z držalom iz slovenske kosti in Golube svojo sabljo.

Kam se je odpeljal, mi ni bilo znano — ali v Svicco ali Pariz.

Jaz sem še ostal z našimi starimi ustaši do srede februarja v Krajini. Takrat smo zvedeli, da Srbija mobilizira na Turke in da je treba dobrovolincev. Tamkaj se tako nismo mogli več dolgo držati. Sneg je počel kopneti in ustaši s planine. Zato smo se od njih poslovili in šli v Kostajnico in Jesenovac, od tam pa smo se peljali po Savi do Šabca, kjer so se dobrovoljci zbirali pod generalom Alimpićem za drinsko divizijo. Služil sem v 3. bat., v prvi četi pod kapetanom Pajo Putnikom.

Kaj sem ondi doživel, ne spada več sem.

Vojvoda Mrkonjića nisem videl več, Hubmajerja pa sem že ondi našel. Kako se časi menjajo! Kdo je mislil v tistem času, kaj bo iz vojvoda Petar Mrkonjić?

Sedaj je on naš prvi kralj Jugoslavije! — naš zmagovalni Petar!

V Ljubljani, 10. januarja 1919.

Viktor Merlak.

Popolnoma drug rod pa biva v Furlanski nižini. Prebivalstvo, ki stanuje tod, je nastalo iz ostankov starih Rimljanov, Keltoev in ilirskih govornikov. To je bistveno različno od italijanskega, dajši ga je prištevati romanskim jezikom. Zemlja pa je tudi tu vplivala na značaj ljudstva, ki je na splošno tako, kot je v gorijski nižini. Furlanija je ostala nedotaknjena od sosednjih vplivov, kakor tudi bližina italijanske nižine ni mogla vplivati na značaj gorskega in kraškega slovenskega prebivalstva.

Razvodje med morjem, grebeni visokih Alp niso tedaj nikdar tvorili prave meje ali sploh je ovirale medsebojno obsevanje ljudstvu, ki je bilo naseljeno na obeh straneh. Le ona meja, ki jo tvori italijanska nižina z obronki Krasi in Brdi, je klub neznamiti višinski razliki držala neomajno skozi več kot tisoč let, kajti ta meja je v resnici ločila povsem tuje elemente. PP.

Laški Trst.

Italija si lasti Trst ne morda vsled gospodarskih potrebščin, ampak edino iz nacionalnih momentov. Vsled neprestanega hujškanja avstrijske Iredente je namreč od leta 1850 dalje vsa italijanska javnost bila informirana v smislu, da je Trst bil od nekdaj čisto italijansko mesto. Iredenta je vedno trdila, da če se v novejšem času kažejo sledovi Jugoslovancev v mestu in okolici, je to pripisovati vplivu avstrijske vlade, ki je umetno naseljevala Jugoslovane. Italijani, ki niso nikdar ne dobri geografi in ne zgodovinarji, so vsled tega radi vzeli vse te trditve za čisto zlato.

Temu nasproti moramo konstatirati, da je zgodovinsko neizpodbojna vsakemu srednjeveškemu znana resnica, da so že od 6. stoletja na Goriškem, v tržaški okolici in Istri bili naseljeni Jugoslovani kompaktno, ter da so skozi 13. stoletje varovali približno isto narodnostno mejo kakor danes. Hrvatsko kraljestvo je bilo že tako izdatna pomorska sila, da je o njej že bizantinski cesar Konstantin s spoštovanjem pisal, da je imelo armado 60 tisoč konjenikov, 40 tisoč pešev, 80 velikih ladij s 40 možmi, 100 manjših ladij s 20 možmi. In hrvatski kralj Peter Krešimir (1058—1078) je s ponosom nagrašal: »Vsemogočni Bog je razširil kraljestvo na suhem in na morju«.

Jugoslovani niso tedaj ob morju od večari Trst pa je bil od nekdaj narodno mešano mesto, v katerem so zavzemali Jugoslovani važno vlogo, tako, da so razni jezikoslovci in zgodovinarji izjavili tudi ime mesta iz slovenske besede »Terz«. Dasi se znanstveno ta trditev ne da vzdrževati, je vendar gotovo, da se Slovani v Trstu dajo zasledovati daleč nazaj.

V srednjem veku je Trst že čisto proletar s slovenskim elementom. V krstni knjizi cerkve Marije Magdalene v Trstu iz 16. in 18. stoletja najdemo vse polno slovenskih imen kakor: Bernardi, Peterlin, Bertoc, Anderli, Brencl, Barčič, Skokaj itd.

Posestva so imeli v Trstu v 18. stoletju Maria Čok, Mandriero Slovenec, Bertoc, Batovec, Višnjevič, Hrovatin itd.

Kako razvit je bil v srednjem veku slovenski živelj v Trstu, dokazuje okolnost, da je Primož Trubar imel v Trstu slovenske pridige.

Na tem pa ni pozabiti, da je do zadnjega stoletja, ko je bil Trst proglašen za avstrijsko mesto, bilo to mesto zelo malo. Vsled česar je slovensko prebivalstvo sorazmerno dalo mešči šel slovensko lice. Še leta 1035 je bil Trst 365 Italijanov in 3385 Slovanov. Pozneje pada glasom podatkov statistikov odstotek Slovanov v Trstu. Po Hainu je bilo leta 1846 v Trstu 43,940 Italijanov in 25,300 Slovanov.

Vpovečevati pa je pri tem treba, da takrat narodni duh ljudstva ni bil tako razvit in da so zlasti inteligentnejši in meščanski krogi na splošno niso zavzeli svoje slovenskega pokolenja.

Kar se tiče podatkov iz nove dobe, je na splošno znano, kako se je v Avstriji šlo. Vsled tega moramo skušati pridobiti si na drug način pravo sliko o narodnostnem razmerju v Trstu. Glasom uradnega štetja je bilo v Trstu leta 1890 28,129 Jugoslovancev, Italijanov pa 99,399. Leta 1900 pa je bilo izkazanih Jugoslovancev samo 25,130, Italijanov pa 116,825.

Vidimo tedaj presenetljivo dejstvo, da je število Jugoslovancev zelo padlo, kljub temu, da smo imeli iz zaleda stalen dotok, da se je narodna zavest okrepila in raznarodovanje vsaj deloma ustavilo. Toda mi imamo k sreči pripomoček, na podlagi katerega moremo narodnostno razmerje za to dobo precej natančno izračunati.

Pri državnozbornih volitvah leta 1900 se je izmed 151.000 Tržačanov udeležilo volitve v 5. kuriji 19.440 volilcev, t. j. 76 del Slovanov, nacionalni kandidat je dobil 8414 glasov, italijanski pa 10.699.

Ako pomnožimo število slovenskih glasov s 76, dobimo slovenskega prebivalstva 63.946, za Italijane pa 81.302 število, ki odgovarja dejanskim razmeram.

Da je ta račun pravilen, nam dokazuje tudi ljudsko štetje iz leta 1910. Pri prvi štetvi se je našlo Jugoslovancev 37.894, Italijanov pa 141.509. Po izvršeni reviziji pa Jugoslovancev 60.002, Italijanov pa 118.353. Tada tudi te številke so še napačne, kajti izane je, da slovenski živelj od leta 1900, do 1910, ni nazadoval, ampak napredoval. V resnici so se že naslednje leto pri državnozbornih volitvah dorodili slovenski kandidati več glasov, kakor je bilo Slovanov na sploh število. Vsled tega moramo za podlago vzeti vsake podatke državnozbornih volitev.

Od 228.000 prebivalcev se je udeležilo volitev 38.000 volilcev, torej približno 6 del. Pri volitvah je bilo odanih 10.696 slovenskih glasov in 10.226 socialnodemokratskih glasov. Ako smatramo, da je med temi socialnodemokratskimi glasovi bilo 4000 slovenskih glasov, kar bi bilo za Italijane jako urodno, bi dobili 14.696 slovenskih glasov, kar dokazuje, da je la-

bo Slovanov v Trstu najmanj 85.000, Italijanov pa 88.000.

To je prava razslika med slovenskim slovenskim prebivalstvom in onim, ki se prištevajo k Italijanom. Toda to moramo poudariti, da od teh Italijanov jih je najmanj polovica slovenskega pokolenja. Kakor dokazuje njihova deloma poitalijanska deloma slovenska imena. O tem se more prepričati vsak na najbolj preprosto način, ako vame v roke naslovnik tržaškega mesta. Dobil bo vidi, da je velika večina prebivalstva jugoslovanska.

Oč je tedaj pisal Barzani v »Corriere della Sera« leta 1913, da se niti v Italiji sami ne najde tako čistokrvnega italijanskega živila kot je v Trstu, je to tako smešno zavirane resnice, da ga skoro ni mogoče označiti s drugo besedo kot harlekinstvo. P. P.

Agrarna reforma.

(Prava robitva in kolonata. — Razdelitev veleposestev. — Zapletba veleposestev habsburške rodbine in njenih sorodnikov.)

Iz Beograda javljajo: Ministrski svet je v svrhu ureditve agrarne reforme imenoval posebno komisijo pod predsedništvom ministra za socialno skrbstvo Vitolmija Korača. Ta komisija je že izdelala temeljna načela za agrarno reformo, ter jih predložila ministrskemu svetu, ki jih je odobril. Reforma obsega štiri smernice našega agrarnega prava: 1.) ureditve kmetijskega prava (robov) v Bosni in odprava takozvanega kolonata v Dalmaciji in na Goriškem. 2.) Razdelitev veleposestev. 3.) Ureditve gozdne posesti in 4.) Revizija segregacij (zadrug). Kmetstvo (robov) in kolonat se takoj odpravi. Kmetje (robotniki v Bosni) in koloni postanejo takoj samostojni lastniki svoje zemlje in ne bodo imeli nobenih obvez naproti dosedanjim lastnikom. Te obveze bo prevzela država, ki bo odškodovala lastnike v obliki odpravnine ali v obliki rente. Veleposestva se takoj dajo pod zaporo prodaje. Država bo veleposestva razdelila med one, ki hočejo zemljo obdelovati. Pri tem se bo zlasti oziralo na one, kmetje, ki sedaj ne morejo živeti od svoje posesti, nadalje na invalide, na poljedelske delavce in one, ki so posebno težko trpeji vsled vojne. Dosedanjim veleposestnikom bo država priznala primerno odškodnino. V tem oziru pa bodo veljavne izjeme in sicer: 1.) Veleposestva, ki pripadajo članom bivše vladajoče habsburške rodbine. 2.) Veleposestva, ki pripadajo vladarskim hišam nam sovranih držav. 3.) Veleposestva onih rodbin, ki so jih sprejele iz rok habsburške dinastije. 4.) Veleposestva, ki so bila pridobljena tekom vojne. Vsa ta posestva bo država zaplenila brez vsake odškodnine. Posebne komisije bodo imele nalogo dognati, katera posestva prihajajo pri razdelitvi v posest. Pri tem se bo oziralo na posebne razmere v posameznih pokrajinah. Veliki gozdni kompleks preidejo v last države. Kmetstvu prebivalstvu se zagotovi v teh gozdovih pravica do pašnje in dobivanja drv. Za izvedbo tega reformnega načrta se osnuje poseben državni urad, v katerem bodo zastopniki vseh interesiranih krogov. V kratkem izide manifest regenta Aleksandra, v katerem se zaukaže, naj se nemudoma prične z agrarno reformo, in v katerem bodo navedene tudi poglavitne točke te reforme.

Vesti iz Jugoslavije.

ZA VSA SODIŠČA V JUGOSLAVIJI.

Ko je sedanjim predsednik Narodne vlade, gosp. dr. Brejc, postal poverjenik za notranje zadeve, sporočil je odvetniški zbornici v Celovcu, da hoče svojo pisarno v Celovcu likvidirati, t. j. končati tekoče zadeve, potem pa opustiti. V to svrhu imenoval je g. dr. Müllerja, odvetnika v Celovcu, kot substituta. To popolnoma korektno postopanje pa ni našlo milosti pred odvetniško zbornico v Celovcu, ki je sklenila, da mora pisarna takoj prenehati s svojim delovanjem. To prijazno postopanje celovške odvetniške zbornice proti bivšemu tovarišu, posnemajo sedaj tudi nemška koroška sodišča glede tožb, katere ima g. dr. Brejc pri izterjanju lastnih stroškov. Nemška sodišča takih tožb sploh ne rešujejo in utelejujejo te sklepe s tem, da je g. dr. Brejc inozemec in da morajo šele poizvedeti, kako se postopa v Jugoslaviji proti inozemcem. To postopanje ne pomenja samo izraz skrajne sovraštosti, ampak tudi kršenje mednarodnega prava. Na Slovenskem in pri slovenskih sodiščih se dosedaj ni delala nobena razlika, in se ni še menda nikoli zahtevalo dokaza, da je tožitelj neke državljan SHS, ampak tudi kot tak izrecno priznan. — V tem oziru bo torej treba, da vlada takoj nekaj ukrene, in da se vrača Nemcem milo za drago. — Vrhutega pa bo morala tudi odvetniška zbornica v Ljubljani zavzeti svoje stališče. Naj n. pr. zahteva, da se nemški odvetniki na našem ozemlju izjavijo, ali in kdaj so postali državljani SHS. — Naj tudi naša sodišča v vseh zadevah, v katerih nastopa nemški odvetnik kot tožitelj v lastni zadevi, tudi če biva na našem ozemlju, zahtevajo, da predloži dokaz za svoje državljanstvo in naj rešitev odlože do tedaj, da se prepriča, kako je postopanje v Nemški Avstriji, in sicer posebno na Koroškem. — Vrhutega pa naj odvetniška zbornica v Ljubljani stavi primerno vprašanje na odvetniško zbornico v Celovcu, ali pa naj kar direktno vse potrebno ukrene, da se varuje ugled države SHS, tudi v pravosodstvu. Ni treba pripomniti, da je na našem ozemlju mogoče

dvajsetkrat več nemških odvetnikov, kakor pa v Nemški Avstriji slovenskih. RAZDELITEV MANDATOV ZA DRŽAVNO VEČE IN HRVATSKI LISTI.

Zagreb, 22. januarja. Listi hrvatske lige (»Obzorje«, »Hrvat«, in »Novo Vreme«) kritizirajo novo razdelitev delegatov Državnega Veča na »samostane pokrajine in stranke. Listi so menili, da so dobili Hrvaši v primeri s Srbi premalo delegatov. Dalje obojajo, da so se vzela mesta jugoslovanskega odbora v Londonu, ki so mu bila prvotno že obljubljena. Zahtevajo, naj se ta sklep ministrskega sveta prekliče in da jugoslovanskemu odboru v Londonu zopet zastopstvo, ki bo odgovarjalo njegovemu odgovornosti in uspešnosti delu za osvoboditev Jugoslavije. Nadalje zahtevajo listi, da naj se odstopi v doslednem izvajanju Wilsonovih načelim zvesti svetim obljubam glede varstva narodnih manjšin primerno zastopstvo tudi tujim narodnostim, ki stanujejo na ozemlju kraljevine S. H. S. Tako naj bi prišli v Državno Večo: 1. Madžar, 3. Nemci in 2. Romuni.

PREDSEDSTVO LJUBLJANSKE POKRAJINSKE VLADE V BEOGRADU.

Beograd, 22. januarja. V Beograd sta pozvana predsednik narodne vlade dr. Janko Brejc in podpredsednik dr. Gregor Žerjav, da bosta službeno zapriščena ter da podasta svoje predloge glede imenovanja ostalih članov vlade.

HRVATSKI BAN V BEOGRADU.

Beograd, 22. januarja. (Lj. kor. ur.) Danes je dospel semkaj novo imenovani hrvatski ban dr. Ivan Paleček. Novi ban bo stopil v zvezo z raznimi ministrstvi, da uredi vsa važnejša politična, gospodarska in finančna vprašanja, kolikor se tičejo Hrvatske in Slavonije.

POLKOVNIK MILAN PRIBIČEVIČ DEMENTIRA VESTI »TAGES-POSTE«.

Beograd, 22. januarja. (Lj. kor. ur.) Graška »Tagespost« z dne 20. t. m. poroča, da jugoslovanska vlada namerna predlagati Nemški Avstriji, naj sporni deli Koroške in Stajerske pridejo na razgovor šele na mirovni konferenci. Tudi zasedbo Maribora in Celja po Slovincih da srbsko vrhovno povelništvo ni odobravalo, da pa soglasja z dejstvom je zaradi tega, da ne desaviraju svojih čet. Načelnik srbske misije polkovnik Pribičević, ki je o stališču vrhovnega srbskega povelništva pončen, je izjavil zastopniku jugoslovanskega dopisnega urada, da je ta trditve brez vsake podlage in prosto izmišljena.

Dementi glede dr. Tresića.

Beograd, 22. januarja. (Ljublj. koresp. urad.) Jugoslovanski dopis, urad poroča: Z ozirom na razne komentare, ki so se pojavljali v našem časopisu glede navzočnosti dr. Ante Tresića — Pavičevića v Parizu, čez, da se mu diči tam kot tainik gospoda Nikole Pašića, je jugoslovanski dopisni urad pooblaščen, izjaviti, da dr. Ante Tresić-Pavičević ni tainik Nikole Pašića in da se vobče ne mudi v Parizu v kaki oficijalni misli, temveč da je odšel tjakaj popolnoma privatno.

Za visokošolce, ki hočejo v Prago.

Zagreb, 22. januarja. (Kot zasebna vest.) Dne 30. januarja odide zopet direktni transport iz Zagreba v Prago za visokošolce, ki želijo tamkaj nadaljevati svoje študije. To je zadnji transport v tem školskem letu. Prijavit se je najkasneje do 27. januarja v akademski pisarni na zagrebškem vseučilišču.

Služnost in zampanje.

Zagreb, 22. januarja. (Lj. k. u.) Jugoslov. dopis, urad poroča: Veliki župan zagrebški Ljuba Babić — Gajski je na brzojavni pozdrav, ki ga je skupščina velike županije zagrebške poslala regentu Aleksandru, prejel brzojavno zahvalo, kjer pravi regent med dr.: »Radujem se v Vami, da se je sedaj izpolnila stoletna želja in nada hrvatskega in slovenskega dela našega naroda. Po 900 težkih letih vidi na svojem prestolu zopet kralja svoje krvi. Naš narod bo svojo nopolno zmago dosegel edino z močjo in slušno, ki je ničesar ne sme motiti. Kajti z medsebojnim znanjem in iskrenostjo bomo dosegli svoje cilje«.

Bude pl. Budisavljević — umrl.

Zagreb, 22. januarja. Danes je umrl v Zagrebu v visoki starosti bivši veliki župan Bude pl. Budisavljević. Bil je predbojnik za narodno ujedinjenje vseh treh jugoslovanskih plemen in je posvetil veliki del svojega življenja. Poverjenik za notranje zadeve v Zagrebu dr. Srgjan Budisavljević je sin pokojnika.

General Ščerbačev v Zagrebu.

Zagreb, 22. januarja. Danes zjutraj se je pripeljal iz Beograda ruski general Ščerbačev, bivši zapovednik entente armade v Rumuniji. V njegovem spremstvu se nahaja 10 častnikov. Po kratkem odmoru se je odpeljal general s spremstvom dalje na Reko.

Potovanje avstrijskih vojakov po Jugoslaviji.

Maribor, 22. januarja. (Lj. k. u.) Glede potovanja pripadnikov nemške »Volke« in drugih oddelkov nemške — avstrijske vojske v področju stajerskega obrambnega poveljstva veja odredbe Narodne vlade v Ljubljani, uradni list XXII, pod 262, odstavek 1, § 3, točka c. V potnem listu mora biti označeno v katero svrhu hočejo odpotovati v področje obmejnega poveljstva (na pr. v najnujnih rodbinskih razmerah, zaradi nujnih uradnih zadev, zaradi dopusta itd.). Pripomniti se je, da morajo vsi, ki so pripadniki nemške »Volke« in drugih oddelkov nemške — avstrijske vojske in so dobili dovoljenje za odpotovanje, potovati le v uniformi, s kokardo na čepci in brez orožja.

Proti madžarskim denarnim zavodom.

Zagreb, 22. januarja. (Lj. k. u.) Jugoslov. dop. urad valja: Z ozirom na zavraženo postopanje ogrskih denarnih zavodov napram našim denarnim zavodom so hrvaški denarni zavodi sklenili, postopati proti ogrskim zavodom na enak način. Deklarirali so napramen svojo potovanja, nali denarni zavodi od ogrskih

zavodov ne bodo sprejemali gotovine in drugih vrednot in tudi ne izdajali. Tudi se bodo prevzemali za njihov račun stališnih stroškov.

Zagreb, 22. januarja. V Zagreb je dopisala srbska diplomatska misija, namenjena v Pariz. Pri komandirju se nahajala tudi bivši srbski minister Andra Tanić ter jugoslovanski poslanik za Belgijo Jovan Marković. Misija, ki šteje 23 članov, potuje preko Nemške Avstrije in Švice v Pariz.

Beograd, 22. januarja. (Ljublj. koresp. urad.) Jugoslovanski dopis, urad poroča: Vprašanje zasedanja križevske škofije bo v najkrajšem času rešeno. Bivši škof Juri Drohobocky je bil že pred daljšim časom umirovljen. Na njegovo mesto pride dr. Dionizij Nyarady, ki je že doslej upravljal križevsko škofijo kot administrator in je dobil od rimske stolice naslov križevskega škofa.

Reka, 22. januarja. (Ljublj. koresp. urad.) Jugoslovanski dopis, urad poroča: Italijanski Narodni svet na Reki je izdal naredbu, da javne blagajne na Reki ne smejo sprejemati zigosanega jugoslovanskega denarja. Da se pa vendar omoči promet, bo osnovana na Reki posebna banka, ki se bo bavila z izmenjavanjem denarja po kurzu, ki se ima šele določiti.

Nemške grožnje in zahteve.

Deželni glavar dr. pl. Kaan je v imenu deželne vlade takoj odgovoril na stavljeno mu vprašanje in je izjavil: Koroške, ki jih je na koncu svojega vprašanja zahteval predgovornik s posredovanjem državnega urada za znanje zadeve, smo že zdavnaj podvzeli in jih energično nadaljujemo brez ozira na dogodke, ki jih prinaša sleherni dan. Vsem je znano, da niso imeli ti koraki začetnega uspeha. Poslednje dni je bilo deželni vladi mogoče, da opozori zastopnika ameriške komisije prof. Coolidgeja, ki biva kot gost v našem mestu, na te razmere. (Klici: Bravo!) Deželna vlada ve, da je dosegla pri dosedanjih prizadevanjih za odstranitev nevdržnih razmer skrajno mejo potrpežljivosti. (Tako je.) Dosedanje delovanje deželne vlade se je moralo v prvi vrsti ozirati na vsem znane težke prehranjevalne razmere, pri katerih bi vsako motenje prometa bilo škodljivo za velike dele Stajerske. Drugi vzroki, ravno tako težni, se ne smejo iz lahke domne razlogov razpravljati. Vendar moramo ugotoviti, da nismo samo dosegli svoje potrpežljivosti, temveč da smo jo celo prekorčili. (Zivahni vzkliki: Jako dobro!) Deželna vlada ne more in ne sme prevzeti odgovornosti, ako ne more zajeziti upravičene elementarne naraščajoče različenosti naroda. Prepustiti mora odgovornost za vse to, kar bi se dogodilo, onim, ki so prvi vsakemu običajni civiliziranih narodov poplačali našo ustreznost s tem, da so videli v njej izpodbojnost za nove napade in za zatiranje. Upamo, da bo vse civilizirani svet čul naš klic in da se bo odredilo vse, kar je potrebno, da se prepreči našim. Odrediti se mora takoj izpraznjen protivostavni zasedenosti ozemelj Murške in Dravske doline. Če ni drugače mogoče, naj zasedejo ta ozemlja čete neinteresiranih držav entente, predvsem ameriške čete. (Tako je.) Mislim, da govorim v zmislu vse zbornice, ako izražam zaupljivo nado, da ne bodo zahteve človečnosti se nadalje zatirane. Od svojih dosedanjih sovražnikov ne pričakujemo ne naklonjenosti, ne podpiranja, temveč samo nepristransko pravico, ki stoji na čelu Wilsonovih zahtev za novi red sveta. V tej nadi pričakujem zaupljivo nadaljni razvoj. Deželna skupščina in prebivalstvo Nemške Stajerske bodita preverjena, da se deželna vlada ne more in ne sme postaviti v nasprotje z ljudskim mnenjem. (Burno odobravanje.) Skrbel bom zato, da se objavi vprašanje poslancu Wastiana, moj odgovor ter izjava zbornice državnemu uradu za zunanje stvari kar najhitreje pristojnim zastopstvom zaveznih držav, posebno tudi belgrajski vladi.

Gradec, 22. januarja. (Lj. k. u.) Dun. kor. urad poroča: Začetkom današnje seje provizorne narodne skupščine je deželni glavar dr. pl. Kaan ob odobravanju zbornice ugotovil, da kot čislani gost pristojuje današnji seji skupščine član ameriške misije podpolkovnik Sherman Miles. — Pred prehodom na dnevni red se je javil k besedi posl. Wastian in je stavil na deželnega glavarja nujno vprašanje. Opozorjal je na to, da ima na podlagi pogojev za premirje entente pravico, zasedati strateško važne točke v Avstriji. Te pravice pa nima jugoslovanska Narodna vlada v Ljubljani, ker sedanje jugoslovansko ozemlje bivše Avstro-ogrške monarhije ne spada k ententi. To priznava tudi merovalno slovensko časopisje, tako n. pr. »Slovenec« z dne 14. t. m., ki piše, da ententa še vedno ni priznala Jugoslavije in da je večina njenih pokrajin smatrati za premagano ozemlje. Kljub temu je slovenska Narodna vlada v Ljubljani zasedla stajerske mesta in trge na deželni meji in celo popolnoma nemške pokrajine in vlada tam brezmejno, zakar nima nobenega pravnega naslova. Govornik je v svojih nadaljnjih izjavah slikal postopanje jugoslovanskih močtev v teh krajih, ki hočejo ententi nuditi popolnoma napačno sliko o razmerah v teh pokrajinah. Opozorjal je na zagotovila merovalnih slovenskih političnih oseb, tako na namestnika jugoslovanskega ministrskega predsednika dr. Koroška, ki je izjavil, da se v prehodni dobi do sklepa mira v narodnem in političnem oziru ničesar ne sme izpremeniti na Stajerskem. Slikal je nato nasilne zasedbe ter nasilja proti nemškemu prebivalstvu na Spodnjem Stajerskem. Jugoslovani odstavljajo od službe državne, deželne in občinske uradnike in nameščajo na njihova mesta jugoslov-

vanke. Do 3. t. m. so odstavili 128 poštinskih uslužbencev in 241 drugih državnih nameščencev, pri čemž železnici pa 140 nemških uslužbencev. V vseh ljudskih in meščanskih šolah so uvedli slovenski pouk. Pri sodiščih se nemščina trpi le v obsevanju s strankami. Nemške napise na trgovinah so odstranili nasiloma. Jasno je, da se trdijo, spremeni po svojem postopku in svojem bistvu nemški značaj teh naselbin. Wastian je nato omenjal nasilni razpust občinskih zastopov v raznih krajih in slikal, kako so mirni nemški meščani radi rabe nemškega jezika izpostavljeni različnim nasiljem. V zasedenih krajih zatirajo nemško časopisje in groze graškim listom z odtgnitvijo poštnega debita. Jugoslovani strogo nadzorujejo brzojavni in telefonski promet. Pisma morajo biti predana na pošti odprta. Vohunski sistem raste povsod. Slovenski listi ščuvajo proti nemškim trgovcem: kdor hoče pošiljati svoje otroke v nemške šole, mu groze z gospodarskim bojkotom. V Ljutomeru groze onim, ki pošiljajo otroke v nemške šole, da jim odtgnejo krušne izkaznice. Nemške knjižnice so razdejane. Nemške šole se spreminjajo v slovenske ali v vojašnice. — Govornik je nato slikal postopanje generala Maistra in njegovih čet proti nemškemu prebivalstvu in je končno deželnega glavarja vprašal, ali je deželna vlada pripravljena, s posredovanjem državnega urada za zunanje stvari naznaniti vse te dogodke vladi SHS v Beogradu, (doslej so Nemci Beograd dosledno ignorirali! Opomba uredništva.) mirovalni konferenci v Parizu in nevrinam državam, da se jugoslovanske čete kolikor mogoče kmalu umaknejo iz spornega ozemlja, ki so je zasedle protivostavno. Nasilstva je treba odstraniti in legitime uprave vzpostaviti. Za tlačene manjšine v vseh drugih pokrajinah je zagotoviti ono varstvo, brez katerega ni mogoče mirni in redni razvoj. — Vse stranke so poslancu Wastiana ponovno prekinile z vzkliki in mu na koncu govora burno pritjevale.

Mariborski okrajni zastop v slovenskih rokah.

Maribor, 22. januarja. (Lj. kor. ur.) Mariborski okrajni zastop je imel 21. t. m. prvo sejo pod predsedstvom vladnega komisarja dr. Leskovarja. Izdelani so bili pri tej seji podrobni načrti za gradbo novih okrajnih in za temeljito popravo starih okrajnih cest, ki so v slabem stanju. Sprejeti so bili tudi drugi gospodarski predlogi.

Mariborski okrajni šolski svet.

Maribor, 22. januarja. (Lj. kor. ur.) V mariborskem okrajnem šolskem svetu je uradni komisar okrajnega zastopa imenoval nastopne gospode: Odvetnike dr. Kodermana, dr. Josipa Leskovarja in dr. Rosina, profesorja Iva Vrežina in urednika Frana Zebota. Okrajni šolski svet je bil doslej v nemških rokah.

Razpisane okrajni šolski svet v Mariboru.

Ljubljana, 22. januarja. Narodna vlada SHS v Ljubljani, oddelek za uk in bogoslužje, je razpustila okrajni šolski svet v Mariboru ter poverila njegove posle do nove sestave okrajnemu glavarju SHS v Slovenjem gradu.

Prehrana Maribora.

Maribor, 22. januarja. (Lj. kor. ur.) Na zborovanju kmetijskih zaupnikov in drugih interesentov 21. t. m. se je dosegel glede rekvizicije živine sporazum. Za mariborski okraj, ki so ga Nemci z rekvizicijami tako izjemali, da se število goveje živine od leta 1916 do sedaj znižalo za okroglo 18.000 glav, oddaja od sedaj mesečno le 150 glav. Maribor, vojaštvo in železničarje morata oskrbovati ljutomerski in slovenskograški okraj.

Lipnica proti slov. kapucinom.

Maribor, 22. januarja. (Lj. kor. ur.) Lipniški župan je zahteval od predstojništva kapucinskega reda v Lipnici, da zapusti samostan zaradi javne varnosti, kakor tudi zaradi varnosti samostana samega. V tem samostanu so bili trije slovenski očetje in en slovenski brat. Ta korak je posledica sistematizacije hujškanja proti Slovincem, ki se ne ustavlja niti ob zidovih samostanskih. Izgnanci so že odpotovali v Celje.

Nemci šele pod Jugoslavijo.

Maribor, 22. januarja. (Lj. kor. ur.) Nemški kmetje iz krajev severno od Lučana so poslali na shod dne 19. t. m. posebno deputacijo, ki je izjavila, da žele tudi tamonški nemški kmetje priti pod Jugoslavijo, ker vlada tamkaj red in mir, ki ga pa v Nemški Avstriji ni. Izpostavljajo grabežen in vsakovrstni nasilistvom po brezosebnih tolnah in tutih temnih elementih, prošilo kmetje severno od črte Lučane-Slilje. generala Maistra, da naredi tudi v onih krajih dolgo zaželen red in mir.

Prekmurci za Jugoslavijo.

Maribor, 22. januarja. (Lj. kor. ur.) V Beltinju v Prekmurju je 17. t. m. neki protestant dr. Obal Bela sklical shod z namenom, da bi se ljudstvo izrazilo za Madžare in proti Jugoslaviji. Ker pa so se ljudski zaupniki napram sklicatelju v tako energični obliki izrazili proti takemu shodu, je bil shod dan poprei odpovedan v bližnjih krajih. Iz daljnih krajev se je zbrala taka množica, da se je lotila Madžarov nervoznost. Dr. Obal pa je kitubo temu hotel izrabiti priliko in je nastopil s predloženim nasiljem. Upal je namreč, da se mu posreči s pomočjo svojih pristavev premotiti narod tako, da bi se izrazil za Dolenjo Lendavo in iz tega nameraval akvati nekakšen plebiscit, da hočejo prekmurški Slovenci ostati pod Madžarsko. Ta načrt dr. Obala je preprečil mlad Slovenec Erjavce, ki je ljudstvo pojasnil stvar. Na njegov poziv: »Kdor je za Jugoslavijo, k meni!« so stopili vsi enodušno na njegovo stran. Ker se dr. Obal še vedno ni hotel vesti, ga je ljudstvo kratkoročno pogonilo na razgovorščino mesto. Z živje-klici

za Jugoslavijo so se potem zbrali na VII.

Madžarska nasilstva.

Maribor, 22. januarja. (Lj. kor. ur.) Iz Ljutomer poročajo: V Prekmurju izvršujejo madžarski vojniki nasilstva. V Bakovcih so ubili občinskega načelnika. Vse tiste, ki so na shodu 17. t. m. glasovali za Jugoslavijo, so aretirali in jih vlačili v zapore na Ogrsko. Vojaki rekvirirajo živino, obleko itd. Prebivalstvo je popolnoma obupano.

Maribor, 22. januarja. (Lj. kor. ur.) Iz zanesljivega vira se poroča, da delajo Madžari v Prekmurju med ljudstvom jako živahno in spretno propagando. Uporabljajo za to različnost ver, kjer je velik del teh Slovencev luteranski in tim navedeno, da tim hoče Jugoslavlani vzeti vero in jezik in uvesti katoliško vero in srbski jezik. Obetao tim, da hočejo narediti iz Prekmurja svobodno pokrajino pod madžarsko nadvlado, kjer bi imelo prekmurško narčje popolno enakopravnost z madžarskim jezikom. Obetao tim slovenske šole in urade. Ker podpirajo to propagando krenko z denarjem madžaroni in židje, ki imajo ubožno prebivalstvo popolnoma v svojih rokah, se je zanetilo med prebivalstvom, posebno med nekdanimi vojniki, sovraštvo do nas tako, da delajo celo proti nam.

Nemška grozodejstva na Koroškem.

Svoičas prinesli so naši listi vest, da je bil pri bojih v Borovljah ubit menda tudi trgovec Renko. Ta vest se je izkazala deloma kot resnična. Dva vjet nemška vojaka potrdila sta pri zaslišanju, da je trgovca Renko težko ranila nemška tolpa, toda ne moreče med bojem na cesti, ampak v njegovi trgovini za trgovskim podelinom. Obem so nemške tolpe potem odnesle blaga za približno 50.000 kron. Nemške tolpe pa niso uganjale take stvari samo v razburjenosti prvega bojnega dneva, temveč tudi se pozneje, aretirali in zapirali so vsakega, ki je bil prej le količjak javno nastopal za narodno idejo. Med transportom in v zaporih strahovali so aretirance z različni grožnjami, da jih bodo obesili itd. Posesnika Stangela iz Borovlj so z ročno granato udarili po zgornji čeljusti. V roke so mu stisnili dve ročni granati in jih hoteli razstreliti. Ušel je tej grozni usodi radi tega, ker radovedneži niso hoteli iti stran in ker nemška tolpa sama ni vedela, kako naj to začne, da ne bo ranjen kdo drug. Večina so izpustili šele po štirih dneh raznega trpljenja. Plečili so tudi v delavnici gospoda puškarja Borovnika. — V Ratečah pri Ločah vzeli so nemški vojniki pri domačem Uršiču sinu in članu Narodne straže razne potrebščine. Pri domačem Zaverniku, veliko živili; v Ločah vzeli so tamonišemu slovenskemu stražmostru več čevljev in druge stvari, tako tudi drugim slovenskim orožnikom. Gospodu župniku v Ločah so vzeli razna živila, sukinja, kovčeg, zlato uro in druge stvari in sicer kakor se govori, pod vodstvom tamošnjega nadučitelja. Tako in enaka poročila prihajajo od vseh strani. Svetujemo, da se vse to natančno poizve, ker bo to važen material tudi za mirovno konferenco.

KDO KRŠI PREMIRJE?

Ljubljana, 22. januarja. Ljubljanski korespondenčni urad je s pristojne uradne strani pooblaščen, da z vso odločnostjo zavrne iz Celovca datirano trditve, ki jo objavljajo danes semkaj dospeli graški listi, češ, da so Slovenci pred kratkim na Koroškem kršili premirje. Dejstvo je v resnici to-le: Dne 18., 19. in 20. t. m. je nemško vojaštvo, ne oziraje se na sklenjeno premirje, obstreljevalo naše oddelke v velikovškem okraju. Ko je dne 21. t. m. iznova pričelo obstreljevanje naše vojaštvo, je po veljavnih jugoslovanskih čet v svrhu, da napravi konec zlobnemu obstreljevanju po nemških kršiteljih premirja, zaukazal napad z ognjem na nemške postojanke. Po naključju je postalo žrtev tega izzvanega napada Birkschmiedovo veleposelstvo. Po tej odločni obrambni akciji je nemško vojaštvo prenehalo s svojim sredi premirja ponavljajočim se streljanjem v tem delu koroškega spornega ozemlja in zdaj vlada tamkaj mir. Jugoslovansko vojaštvo se danih povelj povsod strogo drži in se ne poslužuje orožja. Nemško vojaštvo pa prej ko slej na mnogih mestih oboroženo patrolira in strelja na Jugoslavlance. — Iz navedenih podatkov se da jasno posneti, kdo nosi krivdo na kršenju premirja.

Pristaši entente na begu pred Nemci.

Čudno, a resnično in žalostno! Ko je izbruhnila svetovna vojna, bil je ves boljši in inteligentnejši del slovenskega naroda, zlasti obmejni Slovenci, v srcu na strani entente in Srbije. Posebno koroški Slovenci so bili od vsega početka vojne iskreni pristaši Srbov in njih zavezništva in so zato tudi morali prenašati najhujše preganjanje in trpljenje. Mirno in udano so pretrpeli vse muke in težave, saj so vedeli in bili prepričani, da jim konečna zmaga entente in razbitje stare Avstrije prinese rešitev izpod stoletnega nemškega tiranstva in s tem zlato svobodo. Sedaj je vojna končana; entente je zmaga; Nemčija je poražena, Avstrija razbita. A kaj je s koroškimi Slovenci? Pristaši zmagovalne entente so na begu pred premaganimi Nemci! Voditelji in zaupniki koroških Slovencev, duhovniki in učitelji, posvetniki in delavci, odvetniki in profesorji, vsi so morali pobegniti iz svoje domovine in potočiti v snegu in najhujšem viharju čez visoke, zasnežene, deloma 2000 metrov visoke gore bežati pred podivjanimi tolmari, ki so vdrle v leot, slovenski Rož. Tam zdaj se celne ronalo in plenilo, vlačilo slovenske može in žene v temne jame in protilo s smrtjo vsakomur, kdor se

drzno govoriti slovensko in se prislanati k Jugoslaviji. In v tem času, ko je domače ljudstvo sbežano, ustrahovano in pobito in vihti nad njim krvavi meč tujerodni vojak, naj zbiraše ententne komitaje podatke in gradivo za končno določitev jezikovne in državne meje na Koroškem? Pod avstrijskim rožimom je bilo hudo, sedaj je stokrat hujše.

Star pristasi entente.

Italijanska nasilstva.

ARTUR EVANS O ITALIJANSKEM NASILJU.

Bern, 22. januarja. Eden največjih prijateljev Jugoslovancev, publicist Artur Evans piše v londonskem »Manchester Guardianu« o italijanskem nasilju sledeče: Stojimo pred enim najostudnejših prizorov zgodovine, ko se hoče velike, od Jugoslovancev obljubljene pokrajine s silo podjarmiti pod italijanski imperijalizem, ko se hoče jugoslovanski narod terorizirati in usuznjati. To je oni rod, ki se le že med vojno na vseh bojiščih entente pokazal, da razume stremiljenje po združitvi vseh treh jugoslovanskih plemen in ki le takoj po razsulu stare Avstrije stopil ob stran Srbije in entente. Sedaj pa prihajajo v njihove pokrajine Italijani z gesto zmagovalca ter nastopajo v Istri, Dalmaciji in Primorju z metadami, ki jih nihče ne more odobravati. Da se vsled tega širi Italijanom sovražna agitacija, je pač samoočebni umevno, to pa je zopet sad politike londonskega tajnega dogovora, ki se ga Italija drži kakor klop in ki je pravno izgubilo vso veljavo, ker mu manjka podlage.

PROTEST VLADE PROTI ITALIJANSKEMU NASILJU NA REKI.

Beograd, 22. januarja. (Lj. kor. ur.) Jugoslovanski dop. urad poroča: Skupna vlada je poveljniku zavezniških čet na Reki poslala uradno brzojavko, kjer ga obvešča o krvavem dogodku malorja Miliča in ga naproša, naj takoj najenergičneje protestira proti takemu zločinskemu postopanju in ukrene vse potrebno v varstvo naših poveljnikov ter naših častnikov in moštva. V nasprotnem primeru vlada ne more dati zagotovila, da ob prvi priliki ne pride do mnogo resnejših posledic, ker je tako postopanje Italijanov razburilo vse naše častnike in vojake.

ZAHTEVE ITALIJANOV IN ROMUNOV.

Pariz, 22. januarja. (Lj. kor. ur.) Jugoslovanski dop. urad poroča: Italijani in Romuni razvijajo za svoje zahteve veliko agitacijo, širijo brošure in poizkušajo pridobiti javno mnenje za svojo stvar. Poslužujejo se vseh mogočih sredstev, posebno tudi potvarjajo statističnih in zgodovinskih podatkov. Italijani dokazujejo, da je njihove meje že ugotovili londonski pakt. Romuni pa utemljujejo svoje zahteve s tem, da jim pripada vsa južna Ogrska do Donave. Jugoslovanski krogi opozarjajo ententne državniške na to, da taka nezasišana italijanska in romunska agitacija povzroča veliko vznemirjenje vsega jugoslovanskega naroda.

Ameriška mislija v Kotoru.

Beograd, 22. januarja. (Ljub. koresp. urad.) »Samouprava« javlja: Pred nekoliko dnevi se je iz Marsilje vrnila ameriška mislija, 7 lekarjev, 12 sester, 7 šoferjev in 5 mehanikov. Razentega je pripeljala 800 ton hrane, 60 ton bencina in 10 avtomobilov. Ostali bodo v Kotoru in ondi vršili stalno dobrovoljno službo.

Protest radi krvavega dogodka na Reki.

Beograd, 22. januarja. (Ljub. kor. ur.) Z Reke javljajo: Zbog krvavega dogodka z majorjem Milčcem na Reki je s službeno brzojavko obveščen poveljnik zavezniških armad in naprosen, da vloži najenergičnejši protest proti takemu zločinskemu postopanju in da se odredi vse potrebno, da se prebivalstvo, častniki in vojniki na Reki ščitijo, sicer se ne more jamčiti, da o prvi priliki ne bo resnejših posledic, ker je to postopanje Italijanov razsrdilo vse naše vojake in častnike.

Madžari prošijo Italijane pomoči.

Lugano, 22. januarja. Rimski listi poročajo, da je dospela v Rim posebna odposlanka madžarske vlade, da opozori Italijanske kroge na eminentno nevarnost, ki grozi Madžarom od strani Čeha - Slovkov, Jugoslovancev in Romunov, ki hočejo vsi odtrgati velike kose od madžarske zemlje ter da prosijo Italijansko vlado pomoči. Ta poslanka je razodela Italijanom, da Madžari žele, da se Reka priklonijo Italiji, ker bi mogla Reka živeti le, če ima za sabo produktivno madžarsko zaledje. Če pa Ogrska propade, če se ji odvzamejo njeni najboljši deli, potem je tudi Reka mrtva, bodisi za Madžare, bodisi Italijane. »Secolo« pripominja k tem izjavam madžarske poslanke, da njena mislija v Rimu ni imela nobega uspeha.

Iz Čeho-slovaške.

Narodno shromaždenje.

Praga, 22. januarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: V današnji seji narodne skupščine se je otvorila debata o občinskem volilnem redu v Čehoslovaški republiki. Poročevalec dr. Mejsner je poudarjal, da gre za predloga dalekosežnega pomena, ker vsebuje tudi narodnostni problem. Predloga znači, da se bodo volitve vršile povsem demokratično. Sodelovalce so na njej vse stranke, tudi buržoazijci. Poročevalec izraža nado, da bodo vse stranke na enak način skupno nastopale tudi ko bo šlo za socialno in gospodarsko tizenčenje. Predloga ne služi v prvi vrsti razrednim interesom, marveč služi predvsem narodnostnim vidikom Poljan, da bi na tem volilnem redu občinska uravna ohranilo vrla iz rok Slovkov, ki so s svojim premoženjem navezani na občino in v roke Slovkov, ki niso dovolj izobraženi, je novsem nemilostna. Volitna pravica ne bo samo Slovkova, ampak tudi romunska, poljska, ukrajinska stranka ne bo izločena, niti ne bo imela sebi v prilog, ker žele, da v občini sodelujejo vse plasti, vsi narodi in vse mo-

rednosti. — Poslanec dr. Franta je govoril o smernicah tega volilnega reda. Te so: Volilno ravno ima vsakdo, ki je 21 let star in je tri mesece v občini nastanjen. Znakom se prista volilna pravica, istotako voljakom. Izjavi se more biti, kdor je 25 let star in je vsaj eno leto v občini nastanjen. Nato je govoril o razpravi o nemških okrajih. Vladi je dana pravica, da v mešanih občinah v varstvo manjšine ustanovi upravno komisijo. — Poslanec Nemec opisuje nerazveseljeno stanje, v katerem je preperela Avstrija pustila deželo. Edinole demokracija more to stanje zboljšati. Češka demokracija je češki narod dvignila nad vse druge narode sveta. Edinole demokracija je omogočila, da je češki narod dosegel državno samostojnost, ker ga je ona vzpostavila. (Pritrjevanje.) Nato se je bavil z občinskimi zastopi in te delal, da je premeba občinskega volilnega reda zlasti potrebna za varstvo občinske lastnine, ki jo zasebni kapital izrablja. Potem je razpravljal o važnosti dela in je dejal: Kdor bi rad delal, temu se bo dalo preskrbelo, kdor ne mara delati, bo k delu prisiljen. Delavstvo mora Češko - slovaško republiko zgraditi in delavstvo to bo moralo braniti zoper vse sovražnike (Pritrjevanje.) Govorili so še poslanec Horaček, Slavič in Pospíšil. Za tem so debato prekinili. Ko so bili izvolili žlane posameznih odsekov, so razpravo preložili na jutrišnji dan.

Nemci na Češkem za Wilsonovo načela.

Dunaj, 22. januarja. (Lj. k. u.) Dun. k. urad poroča: Državnemu svetu je danes predložilo 36 krajevnih skupin nemške zveze na Češkem spomenico, ki naj bi se predložila mirovnemu kongresu in predsedniku Wilsonu. V tej spomenici izjavljajo, da se Nemci na Češkem pridružujejo Wilsonovega načrta o samoodločbi, vsled česar zahtevajo neodvisno Nemško Češko in izjavljajo, da se ne bodo nikdar podvrgli tujemu gospodstvu.

Praga, 22. januarja. (Ljub. koresp. urad.) Čeho - slov. tiskovni urad. »Česke Slovo« poroča, da je v tork, dne 21. januarja sprejel predsednik dr. Masaryk zastopnike čeških industrijalcev. Predsednik zveze čeških industrijalcev je v svojem nagovoru opozarjal na to, da javno razpoloženje ni ugodno za industrio. Poudarjal je, da se češki industrijalci pripravljajo, sodelovati pri izvedbi socialnih reform. Predsednik Masaryk se je pustil informirati o položaju posameznih strok industrije ter izjavil, da je spričeno sedanjega položaja edini izhod hiter uvoz živil. Naglašal je, da se dežele izprane ter oropane živil in surovin. Celotni položaj na se boljša, pri čemur pa se ne sme pozabiti, da so razmere v drugih deželah znatno slabše. Opozarjal je nadalje na to, kako so Amerikanci rešili vprašanje socializacije podjetij. To se je zgodilo na ta način, da se je dovolil vsakemu delavcu sedež na kapitalu, ki je investiran v podjetju. Tako se delavec udeležuje podjetja in ravno to dejstvo vpliva blagodejno na njegovo opravilo.

Praga, 22. januarja. (Ljub. koresp. ur.) Čeho - slovaški tiskovni urad poroča: Z ozirom na vesti zavržbeških listov, da predsednik Masaryk ni ravnal lejalno proti Jugoslovancem, je čeho - slovaški tiskovni urad pooblaščen izjaviti, da so tozadevne vesti prazna izmišljotina. Prav tako demantira čeho - slovaški tiskovni urad vse vesti dunajskih listov o umoru praškega pohotnega polka št. 28 in praškega strelskega polka št. 8.

Praga, 22. januarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Čehoslovaško ministstvo za narodno obrambo naznanja, da je ameriška vlada Čehoslovaški republik dala na razpolago 20.000 kompletnih uniform za njeno armado.

Žilina, 22. januarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Slovaška vlada se 4. februarja iz Žiline preseli v Požun.

Iz Poljske.

Meje Poljske.

Varšva, 22. januarja. (Ljub. koresp. ur.) Čeho - slov. tisk. urad. Poljaki bodo na mirovni konferenci zahtevali Gdansk za obalo, nadalje Zahodno Prusko, okraja Bydov in Elblag, na vzhodu na one meje, ki so jih imeli Poljaki leta 1772. Visla naj bi bila žila, ki bi spajala Poljsko z zahodom. Na mirovni konferenci bodo Poljsko zastopali Dmowski, Paderewski in Wasilewski.

Mobilizacija na Poljskem.

Poznanj, 22. januarja. (Lj. k. u.) Dm. kor. urad poroča: Nalivši poljski narodni svet poziva vse mladeniče letnikov 1897, 1898 in 1899 naj se glase v aktivno vojaško službo.

Za poljsko - ukrajinsko premirje.

Krakov, 22. januarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: V Krakovu je došla anekdotična - francoska mislija, da prouči teren poljsko - ukrajinskega bojišča in osreduje za premirje med Poljaki in Ukrajinci. Angleški polkovnik Wade je odstopal v Grodek, da stopi v zvezo z ukrajinskimi pooblašenci.

★

Namen, 22. januarja. (Ljub. koresp. urad.) Brezlično. (Ljub. koresp. urad.) »Excelsior«, je angleška vlada baje pripojila sedanjemu poljsko vlado s Pilsudskim na čelu.

Namen, 22. januarja. (Ljub. kor. urad.) Brezlično. Ob severno - izhodni meji izhodno pruskega okrožja Oletzka se zbira Poljaki v čete, namenjene baje zoper boljševiste. Zaradi začasnega bivanja mnogih Poljakov v nemških obmejnih vaseh se opazuje to gibanje z nezaupanjem, ker sluti za tem druge smotre.

Lvov, 22. januarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad. Listi poročajo, da bo napeljal po poljskem nadškofu in ukrajinskem metropolitu poljski in ukrajinski narod, naj preneha s sovražnostmi, predvsem zato, ker se je pričela v Parizu mirovna konferenca, ki obeta rešiti vsa sporna vprašanja.

Stanislavov, 22. januarja. (Lj. k. u.) Ukrajinski tiskovni urad poroča: Poročilo generalnega štaba ukrajinskega: Severno-zahodno od Lvova so napadli poljski oddelki Dubrivko in so prodri vanjo. S pomočjo prebivalcev se je uspešno izognilo sovražnim zmetem. Pri Mikulicynu se bojuje. Drugi dan na fronti mir.

Vratislava, 22. januarja. (Lj. k. u.) Iz Gornje Šlezije je v Pariz odstopalo politično odposilstvo, da se s francosko vlado poraja o ureditvi gornješlezkega vprašanja.

Iz Madžarske.

Budimpešta, 22. januarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Uradniki tukajšnje podružnice dunajskega Bankvereina in Angliško - avstrijske banke so danes začeli stavitati.

Budimpešta, 21. januarja. (Lj. k. u.) Ogrski kor. urad poroča: Policija je aretirala šefa prezidijalne oddelka ministrstva za prehrano Evgena Maricha, ravnatelja deželnega posredovalnega urada za krompir Evgena Miklosyja ter njegovega namestnika Ernesta Laszloja. Aretacija je v zvezi z afero glede krompirja, pri kateri niso zaračunani približno 4 milijoni kron.

Iz Avstrije.

Dunaj, 22. januarja. »Achtuhrblatt« poroča: Nakaznice vojnega posojila, ki se jih oddaja sedaj pri državnih davčnih uradih na Dunaju kot davek na vojne dobičke, so narasle na svoto več sto milijonov kron. Vse te svote se bodo naložile v poštni hranilnici ter se jih bo dvignilo šele, kadar bodo dospela pogajanja med Nemško Avstrijo in sosednimi narodnimi državami glede razdelitve bremen vojnega posojila do zaključka.

Dunaj, 22. januarja. (Ljub. koresp. ur.) Čeho - slovaški tiskovni urad poroča: Včeraj je prispela semkaj francosko - romunska vojaška mislija, ki se, kakor znano, pogaja zaradi direktne železniške zveze med Bukarešto in Parizom. Mislija ostane na Dunaju nekoliko dni.

Rotterdam, 22. januarja. (Ljub. koresp. urad.) Glasom Čeho - slovaškega tiskovnega urada poroča: »Daily Mail«: Angleška vlada je izjavila svoje nezanimanje v vorašnju združenju Nemške Avstrije z Nemčijo. Končni sklep v tej zadevi pa je pridržan skupnemu posvetovanju ententnih sil.

Dunaj, 22. januarja. (Lj. k. u.) Dun. k. urad poroča: Državni svet je pomislil smrti Davida, ki so ga porotniki obsodili na smrt na večletni, na dosmrtno leto.

Breznec, 22. januarja. (Lj. k. u.) Na Predarski je dospela prva pošiljava maslobo iz Amerike. Mast že razdeljujejo po nekaterih krajih po 25 dgk za osebo po 20 kron za za nezemno.

Dunaj, 22. januarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Dunajski trgovci in obrtniki bodo v ponedeljek donosno od desetih zavrli vse prodavalne in obratovalske, da se udeležijo demonstracijskega pohoda pred mestno hišo, kjer nameravajo protestirati zoper način pobiranja davkov.

Iz Nemčije.

Volitve v Nemčiji.

Berlin, 21. januarja. (Lj. k. u.) Dun. k. urad poroča: Po dosedanjih neuradnih poročilih je izvoljenih 415 poslancev iz 36 krogov od skupnih 421 poslancev brez Alzacije Lotaringije. Manjka samo še izid iz 27. volilnega okraja, iz Renske Palacije. Od izvoljenih pripada 34 nemškonalionalni ljudski stranki, 86 krščanski ljudski stranki, 22 nemški ljudski stranki, 16 nemški demokratski stranki, 162 socialnodemokratski stranki, 24 neodvisni socialnodemokratski stranki. Nadalje je izvoljenih 11, ki ne pripadajo nobeni frakciji, in sicer 4 Velfi (3 v Hannoveru in 1 v Stadelju), 1 kmetiški in poljedelski demokrat v Slezvig Holsteinu, 4 pristaši Bavorske kmetijske zveze in 2 zastopnika vrtimberške kmetijske in meščanske zveze.

Monakovo, 22. januarja. Znanl vodja socialistov in bavorski ministrski predsednik Kurt Eisner je pri volitvah propadel. Berlin, 22. januarja. (Ljub. koresp. ur.) Čeho - slovaški tiskovni urad poroča: Dopsilni list »Zeite« javlja, da izda berlinska vlada v kratkem razglas, v katerem se razveljavlja zasebne posestne pravice glede rudnikov in veleposstva.

Essen, 22. januarja. (Ljub. kor. urad.) V znak protesta proti umoru Liebknehta in Roze Luxemburgove je tukajšnje delavstvo proglasilo generalno stavko.

Berlin, 22. januarja. (Ljub. koresp. ur.) Čeho - slovaški tiskovni urad poroča: V Berlinu je izbruhnila nova stavka. V znak protesta proti umoru Liebknehta in Roze Luxemburgove je delavstvo plinarne in elektrarne pričelo stavkati. Mesto je v temi. Elektrčne železnice ne obratujejo, mnogo restavracij, gledališč in kavarn je zaprtih. Tudi mnogo časniških podjetij, ki ne proizvajajo električnega toka same, je prisiljenih, časno ustaviti izdajo listov. Brzojavne in telefonske zveze so deloma prekinjene. V Lipsku je delavstvo elektrarne zapustilo delo. Lipsko je brez luči, prav tako tudi Brunsvik in Halle. V teh dveh mestih je stavka splošna.

Berlin, 22. januarja. (Ljub. koresp. ur.) Čeho - slovaški tiskovni urad poroča: Včeraj so izbruhili tukaj novi nemiri, zlasti na anhaltskem kolodvoru in pri halleških vratih, kjer so se razvili pravcati boji z ročnimi granatami. Stavkovalci delavci so uprizorili demonstracijski obhod.

London, 21. januarja. (Lj. k. u.) Reuterjev urad poroča, da bodo v dveh ali treh tednih zopet plule po morju nemške trgovske ladje in sicer pod kontrolo zavezniškov. Zlasti bodo dovajale prejšnjim sovražnikom živila. V interesu človečanstva in javnega reda je, takoj pomakati osvobodeno ozemlje in sovražnim deželam. Namerava se dovoliti Nemčiji, da bo uvažala večjo množino živil, posebno žita, kondenzirane mleka in masti.

Berlin, 22. januarja. (Lj. k. u.) Glasom Dun. kor. urada poroča: »Deutsche Tageszeitung«, da so včeraj poobodno začeli Spartakovci v bližini Schönhauserstrasse streljati. Ena oseba je bila ubita, ranjenih je več oseb.

Monakovo, 22. januarja. Znanl založnik Lehman je bil na ukaz Eisnerja aretiran in zaprt. Ker pa preiskava ni dosegla ničesar, kar bi bilo aretacijo upravičilo, so ga zopet izpustili.

Berlin, 22. januarja. »Vorwärts« poroča, da je bilo od 11. t. m. aretiranih že nad 12.000 Spartakovcev, večino pa so sedaj že izpustili.

Berlin, 22. januarja. Mesto Markov so boljševiki okoličili in ga odrezali popolnoma od zunanega sveta. V mestu se nahaja večja nemška garnizija. Nemško javnost navedla velika strah, kaj se bo zgodilo z nemškimi posadki, 150.000 mož, ki se nahajajo v Ukrajini in ki ji je povratek v domovino odrezan.

Ženeva, 22. januarja. Pariški vladno Esnariče zahteva: da internira člane Hohenzollernske rodbine v laki francoski kopalnici.

Razne vesti.

WILSON O ZVEZI NARODOV.

London, 22. januarja. (Lj. kor. ur.) Čehoslovaški tiskovni urad poroča: Glasom lista »Times« je odposlal Wilson predsedniku meščanskega odbora v Washington nastopno brzojavko: Z veseljem Vam sporočam, da je možnost glede sporazuma o načrtu za zvezo narodov v tem trenutku zelo velika.

Pred mirovno konferenco.

Pariz, 21. januarja. (Ljub. kor. urad.) Agence Havas poroča: Predsednika švicarske zveze Adorja je na kolodvoru sprejel predsednik Poincaré. Adorju, vozečemu se v svoj stan, je prirejalo prebivalstvo prisrčne ovacije.

Pariz, 21. januarja. (Ljub. koresp. urad.) Dunajski korespondenčni urad poroča: Agence Havas objavila uradno vest, da je bilo v tork posvetovanje predsednika Wilsona, kakor tudi predsednikov in ministrov za zunanje stvari združenih in asociiranih držav v navzočnosti zastopnikov Japonske in sicer v poslopiju ministrstva za zunanje stvari. Dopoldne je danski poslanik Scavenius obišrno poročal o položaju v raznih delih Rusije. Popoldne se je posvetovanje o istem predmetu nadaljevalo in upalo, da bodo v seji v sredo jutraj formulirali končni predlog. Razpravljali so tudi o načinu razdelitve dela na konferenci.

Borba v Rusiji.

Nauen, 22. januarja. (Ljub. kor. urad.) (Brezlično.) Švedska poročila javljajo, da se umika boljševiška armada vedno dalje. Finska ojačenja pomagajo dobro. Estniški ministrski predsednik priporoča umlo s Finsko. Položaj Litvanske je po izjavah od tamkaj prihajajočih švedskih častnikov kritičen. Švedskemu prostovoljnemu voju za Letlandijo se je javilo več kakor 100 častnikov in 400 mož. Švedski general filmarson poroča iz Estlandskega, da boljševiški trumoma beže. Finski prostovoljni voj prodira izredno hitro. Boljševisti imajo le še sedmi del dežele v rokah. Umorili so v Wesenbergu 500 mož, žena in otrok. Gospodarski in politični položaj Estlandskega je izredno težaven.

Proti boljševikom.

Ženeva, 22. januarja. Pariški listi poročajo, da bodo estonsko - finske čete sedle na ukaz pariške konference Petrograd. Od tam se bo potem organiziral pohod ententnih čet proti boljševikom.

Boljševiška armada.

Berlin, 22. januarja. (Lj. k. u.) »Vossische Zeitung« poroča: Boljševiške bojne sile po vsej Rusiji znašajo 280.000 mož regularnih čet. Od teh je 200.000 mož ob Volgi, 30.000 v Baltičkih provincah, 20.000 pri Arhangelsku in 30.000 na jih koraka proti poljski meji. Protiboljševiško gibanje narašča bolj in bolj. Napravljen je načrt sporazumskega nastopanja proti boljševikom, ki se ga udeležijo entente. Spomladi naj 35.000 mož finskih vojakov in ruskih prostovoljcev zasede Petrograd. Priprave se vrše.

Stavka v Indiji.

Amsterdam, 22. januarja. (Lj. k. u.) D. kor. ur. »Nieuwe Rotterdamse Courant« poroča: V Bombaju je pričelo stavkati 20.000 tvorničskih delavcev. Pričakujejo, da se bo stavkarsko gibanje še razširilo.

Portugal monarhija?

Madrid, 21. januarja. (Ljub. koresp. urad.) Agence Havas poroča: Vlada je prešla od guvernerja v Ponte Vedri poročilo, po katerem je monarhistično gibanje na severnem Portugalskem baje zmazalo. V Portu da se je sestavila vlada, ki ji načeljuje Paiva Conceiro. Vojni minister kabineto je dosedanj ministriški predsednik lisabons

Francoski listi za Belgijo in Srbijo.

Glede priprav na mirovno konferenco, je pisal pariški »Le Temps« dne 4. januarja sledeče: Naravno je, da bo morala biti razlika med petimi vele-silami, ki so se skupno udeležile vojne in ostalimi državami. Med državami, ki so bile v njeni zvezi ali združene, se bile dve v vojni od vsega začetka: Belgija in Srbija. Gotovo je, da zaslu-ži ta dva naroda po trpljenju, ki sta ga prestala, posebno ugodnosti. Belgija je vrhunska, interesirana pri večini vprašanih, ki jih rešiti. To so pa pri afri-kanških zadevah. Grčija se nahaja, ka-akor Portugalska, v skupni narodov, ki so vstopili v vojsko pozneje, a vendar prelivali svojo kri na bojišča. V tem položaju se nahaja tudi Rumunija, daš je bila niena udeležba prekinita s mi-rom sklenjenim v Bukarešti: položaj je spremenjen v toliko, da je tajna po-godba leta 1916, sklenjena med entente in Rumunijo, izgubila svojo moč. Poli-ka in Ceho - Slovaška republika se priznane od zaveznikov tako, da ne be nobenih ovir pripustiti tu na mirovno konferenco. Jugoslavija, pa je eno s Srbijo.

V smislu tozadevnih sklepov se je, kakor smo izvedeli iz zadnjih poročil, določilo Belgiji in Srbiji po tri zastopnike na mirovni konferenci.

8 urni delavnik na železnih.

Da izboljša družabni položaj in življenjske razmere svojih članov, je »Zveza jugoslovanskih železničarjev« zahtevala med drugim tudi vpeljevanje osemurnega delavnika na železnih. Dne 8. januarja t. l. je izšla v uradnem listu šte. 33 naredba št. 243, s katero se vpeljuje osemurni delavnik. Nared- ba pa je bila glede železnice nejasna, ni bilo razvidno, velja tudi za železnice ali ne. Takot so začeli razni nemški- tati in drugi tim podobni bratci agitir- ati med železničarji: glette, Zvezarji so krivi, da nimamo tudi železničarji osemurnega delavnika.

Da razkrinka take laži in hujska-rije, je sklical osrednji odbor Z. J. Z. javen društveni shod, ki se je vršil 18. januarja v Mestnem domu in je bil ne samo dobro obiskan, ampak tudi jako živahen.

Predsednik Zveze, tovariš Der- žič otvoril zborovanje in pravi, da je zahteva Zveze osemurnega delavnika že nad 29 let stara. Takot drugi dan, ko je izšla naredba, je imel osrednji od- bor sejo, na kateri je dobilo predse- stvo nalog vprašati vlado, kaj je glede železnice. Predsedstvo Zveze se je zla- silo 10. januarja pri vladi in vprašalo, kako je s železnici. S svojimi posre- dovanjem smo spravili zadevo v pravi- tir. Na železnicih se vpelje osemurni delavnik, ali vsak pošten železničar uvidi, da to pri vseh vrstah ni mogoče takot, in za to smo zahtevali posebno odškodnino za čezurno delo in smo s to zahtevo tudi prodili. To so zelo važna vprašanja, ki je moramo medsebojno in sporazumno rešiti. Kot pošteti Ju- goslovani pa odločno odklanjamo način, kakršnega priporočajo in za katerega agitirajo po progah in postajah pod- rečim plašcem republikanstva razni nemškiutari in medvojni denuncianti, ki so med vojni lizali se in hlinili na- vzor z denunciranjem zavednih in po- štenih jugosl. železničarjev, a sedaj rujejo proti Zvezi ker kot zaničevanja vredni odpadniki slovenskega naroda ne morejo postati člani Zveze. Bojilo se pa tudi metle, s katero hoče Zveza pomesti železničarje, ker med poštenimi jugoslovanskimi železničarji ni me- sta za ljudi, ki so prei nas in naš narod zaničevali. (Naizvajaneje priprave- nje.) Mi nečemo takih bojev, kakršni so v Berlinu, mi nečemo nemškega zle- sta v naših vrstah, mi nečemo se klati med seboj in ubijati drug drugega. Mi hočemo v službi discipline in korist svojo, naših otrok in naše mlade drža- ve, nečemo v službo uvesti strankarske politika, ker slabe posledice bi občutili le delavci sam, poznano je stanovske vzroke, ne pa strankarske.

Bodimo pošteti, boi na to dostoj- jen ne pa tak, kakršnega hočejo vne- jati pri nas razni gospodji, ki so prej znali samo nemški in, kakršnega so vpeljali razni madžaroni s svojim Sa- vezom na Hrvaškem. Nastopite proti takim hujskačem, ki rovarijo zahrbitno proti naši mladi Jugoslaviji, nastopite proti narodnim odpadnikom, ki se sedaj skrivajo pod rdečo zastavo in hočejo pod neno zaščito lesti kruh v Jugosla- viji. Naznanite takot vsako tako hujskarijo v službi, da preskrbimo tem javnim škodljivcem pot v Nemško Av- strijo (Živahno pripravevanje.)

Zveza zastopa vestno koristi svojih članov, ne zanemara vprašanja glede odškodnine za čezurno delo, ne onega glede povijanja temeljnih plač in vredite djet, zategadelj zaupajte Zvezi.

Tov. Rudnik priporoča ljublan- skim tovarišem več stanovske in narod- ne zavednosti, v kateri jih prekašajo primorski tovariši vsaj za 50%. Opo- zara, da rujejo med nami razni dunai- ski patriotje, ki bi radi vpeljali pri nas ruske in nemške razmere, kjer se trudi- jo, kdo bo več nagrabil in izesal Zveza se je vedno bojevala za koristi svojih članov. Pomazali smo k zmagi in dosegli smo samostojno državo. Za okraske ste stavbe bomo že skrbeli, v njej pa ne bo polnih isel za plačance nemških Volkokratov. Nikdar več ne bo vplival pri nas Dunaj, oropadla je glo- rija, pa ne jugoslovanska, pač pa »rdečec«.

Oglaš se še tov. Čadež, kateri priporoča Zvezi vprašanje glede samo- stojnega obratnega ravnanstva v Ljubljani za tužno železnico, da se ravnateljstvu na Dunaju izvirje možnost nastavitati pri nas zopet kake nemški- tarke in druge enake poštenjakove. Priporoča tovarišem živahno delovati za svojo stanovsko organizacijo, v ka- teri smo se zedinili od najnižjeza de- lavca do najvišjeza uradnika, da si pri- borimo boljšo bodočnost.

Predgovorniku odgovarja predse- dnik tov. Deržič, da je Zveza že na- stopila e to zahtevu in Beogradu in se bo e stvari razpravljalo te dni, ko pride

želen. minister Vulović iz Beograda. Priporoča še enkrat vsem tovarišem, da agitirajo za Zvezo in zaupajo osred- njemu odboru, kateri bo storil vse, da nas reši vseh tistih, ki so nas do sedaj satirali in preakrbi članom Zveze lepše bodočnost.

„Slovenska Sokolska Zveza“.

I.

Na dan 6. januarja t. l. sklicalo je predsedstvo Slovenske Sokolske Zveze informativni sestanek zastopnikov vseh slovenskih sokolskih društev; udeležba je bila zadovoljiva, kajti nad 100 brat-ov je prihitelo na ta sestanek; najslab-še je bila zastopana Novomeška Sokol- ska Župa, od katere sta bila zastopana samo Sokol iz Mokronoga in Trebnje- ga, ostalih dolenskim Sokolom naj bo- do za vzgled odposlanci idrijske in go- riške župe, ki se niso strašili vsegomo- čih ovir, ter prihiteli v častnem številu v našo sredo.

Predno preidemo k nadaljnjemu po- ročilu o tem sestanku, naj povemo jav- nosti, da na napade, na našo Sokolsko organizacijo, ki se v zadnjem času po- gosto ponavljajo po slovenskem čas- pisju, ne bomo odgovarjali — odgo- vori so že naši legionarji sami — mi te napade kot popolnoma neutemeljene preziramo, ter gremo preko njih napre- lo, po zahteti poti, v svesti si, da je slo- vensko Sokolstvo med vojni in tudi sedaj na koroškem bojišču, v polni meri storilo svojo dolžnost; čudimo pa se — in to približno — da slovensko čas- pisje sprejema in priložuje take ne- osnovane napade na našo organizacijo.

Dopisnikom dotičnih članov pa bo- de gotovo služila kot najočnejši od- govor, statistika naših legionarjev, ki so se borili na francoski in solunski fronti, katera se sestavi takot, ko bo omogočeno domisovanje z vsemi slov- sokolskimi društvji.

Na sestanku sledila so po nagovoru brata staroste, poročila tainika, blazni- nika, kakor tudi blaginjnika odseka za saniranje Slov. Sokolske Zveze ter po- ročilo tehničnega odseka. (Poročevalec podnačelnik brat Bolan Drenik.)

Tem poročilom sledili so razni re- ferati, kateri izidele v posebnih brošur-ah, ker so za list preobširni, pač pa pribli- žujemo tu vse na sestanku sprejete re- solucije, in sicer:

Združenje Sokolstva v Jugoslovansko Sokolstvo. (poročevalec brat Eng. Gangl):

1. Slovenski Sokoli, zbrani na se- stanku dne 6. januarja 1919, izrekamo se za centralizacijo in zedinjenje vsega Sokolstva v državi SHS pod praporom Jugoslovanskega Sokolstva.

2. Predsedstvu Slovenske Sokolske Zveze se poveri naloga, da stopi v ta namen v stik z vsemi centralnimi sokol- skimi organizacijami v naši državi.

3. Na prihodnjem občnem zboru Slovenske Sokolske Zveze poda pred- sedstvo poročilo o uspehih pripravljave- nega dela ter predloži v sklepanje kon- kretne predloge.

Načelna vprašanja.

a) Sokolstvo in politika (poročevalec brat dr. Riko Fax).

1. Sokolstvo je nepolitično, toda vsenarodna organizacija. Kot taka ne služi nobeni politični stranki in drugim posameznim stanovskim organizacijam.

2. Dolžnost vsakega člana Sokol- stva je, da v zasebnem in javnem živ- ljenju neizprosno in brezpogojno uve- ljavlja sokolska načela.

3. Sokolski vpliv se ne sme izra- bljati nikjer in od nikogar niti v politične niti v kake druge nesokolske namene.

4. Člani sokolskih društev morejo biti pripadniki le takih političnih strank, ki po svojem kulturnem programu ne nasprotujejo sokolskemu programu.

5. Sokolstvo je bojna organizacija, kadar je treba braniti obstoj in svobo- do naroda ter čistost narodne misli.

b) Sokolstvo in vera. (Isti poročevalec.)

Slovensko Sokolstvo spoštuje vsa- ko versko prepričanje.

Politične vesti.

== Za jedinstveno politiko. »Riječ Srba, Hrvata in Slovenaca« priobče- uje uvodnik pod naslovom »Disciplina« in pravi: »Pred svetom moramo umeti jedno jedinstveno politiko. Niti v najbolj postranskih podrobnostih ne sme biti nobenega needinstva; ne sme se v naši politiki opazovati nobenega nesoglasja med predstavitelji naše narodne stvari. Ni- hče, ki bo govoril v našem imenu, ne sme dajati povoda za misel, da Jugosla- vija ni celota in da se lahko z vsakim njenim delom vrše pogajanja na drugi podlagi. Pri drugih državah so narav- no takšne možnosti izključene. Vsaka izmed njih ima svoje od nikogar izpo- dčijano predstavništvo in nihče ne mo- re niti pomišljati na to, da bi mogli razdvojiti to predstavništvo. Mi se nahajamo v drugačnem položaju; naša država še ni priznana, naše državno jedinstvo se izpodbija z raznih strani. Povsem prirodno je, da se bodo vsi, ki imajo interes na tem, trudili, da izkor- stijo vsako razcepilje, ki bi se po- kazalo med nami. V tem slučaju bodo nas izigrali jedne na račun drugih in vse zajedno na škodo Jugoslavije. In de- nuncirali nas bodo — ne brez uspeha — da je naše narodno jedinstvo laž, da smo prah, v katerem je vsak atom za- se. Do tega ne sme priti. Imamo svojo delegacijo, ki je odgovorna za našo po- litiko na mirovni konferenci. Ta dele-

gacija mora svojo politiko zastopati složno in jedinstveno in ves ostali štab tehničnih strokovnjakov, vsakovrstnih pomočnikov in neslužbenih zastopnikov naših interesov se mora brezpogojno in brez ugovaranja pokoravati vodstvu delegacije. Drugače se nam bo slabo godilo, najslabše pa našim ogroženim krajem. In baš ti kraji morajo v svojem lastnem interesu najbolj ceniti vrednost discipline v sedanjih težkih trenutkih. Posebno Slovenci bi morali vedeti, da z nervoznim radikaliziranjem in brez- obzirnim povdarjanjem svojih separat- nih interesov samo škodujemo celoti, a še več sebi. Ako ne bo med nami do- volj samoočuvanja, ako bomo dopu- ščali, da brani vsakdo, kakor najbolje zna brez ozira na celoto, ono, kar misli, da mu je najbolje in najdražje, bo dr- žava Srbov, Hrvatov in Slovencev, me- sto da bi bila svobodna in silna, raz- padla, a veliki deli našega naroda bodo zopet podlegli tujemu robstvu.«

== Čehi napram jadranskemu pro- blemu. Pariški »Narodni Listy« prin- šajo vrsto člankov iz peresa vseučil- škega profesorja Kyberla, bavečih se z razmerjem med češkim narodom in Italijo. Pasus, ki se tiče Jadrana, se glasi: Italija more svoje razmerje do Češke premotrivati z dvojnega vidika: na enem bi bilo jadransko vprašanje, na drugem direktni politični, gospodar- ski in kulturni odnosi. Za sedaj se ni mogoče izraziti točno ne o enem, ne o drugem. Samo to je gotovo, da je v korist same Italije, da obstoja češko- slovaška država močna kakor tudi, da je Jugoslavija močna, ako Italija dobro razume svoje interese. Zdi se nam, da bo Italija, ki je voljoška in gospodar- sko mnogo slabšeja od obeh svojih tek- mecev na Sredozemskem morju, Ang- leške in Francoske, znova prisiljena, skleniti novo trojevo in to pot s Čehi in Jugoslavi. Kolikor močnejši bo vpliv teh dveh držav na Balkanu, toli- ko večja bo potreba trojeve za Italijo v interesu njenega gospodarskega in kulturnega delovanja. Po našem skrom- nem mišljenju je pogoj za to, da Italija omeji svoj jadranski program na mero pravične rešitve, na priznanje nespo- rnih jugoslovanskih pravic in da vsled tega Jadransko morje ni in ne more biti »mare nostrum«, marveč samo skupno slovensko - italijansko morje. Pri reše- vanju tega problema ni glavno, paziti samo na korist dotičnih držav, nego tudi na interese samih spornih mest, ki brez slovenskega zaledja nikakor ne morejo napredovati. Da ima tudi Češka na vzhodu Jadranskega morja svoje življenjske interese, tega ni treba niko- mur posebej razlagati.

== Mi in Čehi. Zagrebški Riječ- piše: »Razmere so drugačne za nas, drugačne za Čeha. Zato se njihova po- litika danes ne more v vsakem oziru kriti z našo. Toda temu niso krivi oni in radi tega jih ne kaže napadati. Sile, ki so močnejše kakor oni in mi, so mo- mentano postavile Čeha v drugo pozicijo, a nas v drugo. Iz tega pa seveda še ne sledi, da se je razbila zveza med nami, ki ni samo zveza srca, nego tudi zveza interesov. To zvezo pa je treba pravilno pojmovati! Tudi mi bi ne hoteli imeti takšnih zavezniških obveznosti, ki bi izključevale vsako svobodo naše države v razmerju napram ostalemu svetu. Zategadelj tudi ne moremo od drugih zahtevati takšnih obveznosti na- sproti sebi. Takih obveznosti ne more- mo zahtevati od nikogar, pa tudi ne od bratov Čehov. Istina je, mi želimo — a gotovo tudi oni sami — da naša zveza ne bo samo »diplomatski instrument«, marveč, da ima tudi močnejši temelj, nego je hladen političen račun, in da ima višji cilj, a ne samo smer, ki je strogo določena v točkah zavezniške pogodbe. In takšna zveza se bo ne- pogodno oživljala. Da danes te zve- ze še ni, je razlog ta, da smo mi in Čehi za takšno zvezo preslabi. Ali ako smo v tem položaju sedaj — v tem nenor- malnem in prehodnem stanju, v prvih dneh svojega samostalnega državnega življenja, iz tega še ne sledi, da bomo trajno ostali nesposobni za takšno zvezo.«

== Italijanski narod mora razume- ti tuje borbe in tuje trpljenje. »Seco- lo« prinaša iz Londona dopis, ki pravi med drugim: »Ko je Italija stopila v vojno, ni nikdo videl možnosti avstrijskega razsula in tudi ne italijanski dr- žavnik. Traktat, določen takrat s strani zaveznikov, je slonel na kriteriju ob- rambe proti sovražni državi, katere po- morska sila se ni smela omalovaževati, zlasti na evidentno strateško inferio- rno italijansko obal na Jadranu. Ali tri vojna leta so to činjenico popolnoma izpremenila. Položaj nove države, nastale med Donavo in Jadranom, se mora presojati pravično, tako da ne postane razlog za nove nereda in no- ve vojne. Sedaj je na mirovni konferen- ci najboljša prilika, da se ponovno ure- de traktati, tako da bo prav za oba naroda. Italijanski narod, ki se je boril in trpel na posledica vojne, mora raz- umeti tuje borbe in tuje trpljenje in de- lati za pravičen in trajen mir, tako da ne bo ostalo novi italijanski generaciji delo osvobodjenja izkvarjeno po nevešči roki preživele diplomacije.

== Kako hočejo Italijani zadeti jugoslovanske irredentizme? »L'Avve- nire d'Italia« piše: »Ker je stopila to, da bi se zadovoljilo Jugoslovane, naj hodi Italija svojo pot, ne z namenom, da bi jih žalila ali zadovoljevala, marveč da varuje svoje zakonite interese. To pred vsem. Potem naj uvede sistem, močan in sladak, močan proti ruvarjem, sladak napram ljudstvu. Kmetijske ma- se nimajo političnih aspiracij in kadar čutijo, da se jih spoštuje glede jezika in vere, bodo tudi gospodarsko podprte, ljubile novo Italijo, kakor so njihovi očeti ljubili staro Benečijo. Nikake od- solitve več nego je potreba, pa tudi no-

bene manj s utopičnimi ozirori: ali bo- lje, ne odredimo niti pediti, ki nam ne pri- tiče, kajti to bi bilo zares izjavljajoče, pa tudi ne pediti manj, kar nam gre, kajti generoznost bi se zdelo Jugoslovanom slabost in slabost provzročila vojno isto- tako kakor prepotenca.« Odgovor na ta izvajanja je kratak: Naj le pustijo v miru, kar jim ne pritiče, pa nastane ta- koj dobro razmerje med Jugoslavi in Italijani.

== Nov list v Novem Sadu. Pod uredništvom Jasu Tomića je začel v Novem Sadu izhajati zopet srbsko radi- kalni list »Zastava«, ki je bil od ma- džarskih oblasti ob pričetu vojne ustav- ljen. »Zastava« naznanja v svojem pr- vim listu v programatičnem uvodniku, da bo zastopala načela demokratične ureditve države S. H. S. na podlagi bratstva, svobode in enakosti.

Stanovanjska beda.

V očigled velikemu stanovanjske- mu pomanjkanju zlasti v mestih slo- venskega dela države SHS je Narodna vlada v svoji seji dne 17. januarja 1919 na predlog poverjenstva za social- no skrb sklenila novo naredbo, ki se v več točkah bistveno razlikuje od nare- dbe št. 180 (ur. l. XIX), ki je dajala ob- činam pravico, da posegajo po gotovih stanovanjih.

Že po stari naredbi je bilo treba prigrizati vsa dvojna stanovanja v enem stanovanjskem okolišju, dalje prazna in nezadostno porabljena sta- novanja. Poleg teh prijav mora po se- dai veljavajoči naredbi imetnik stanova- nja naznaniti vsako stanovanje tekem osemih dni po tozadevni razglasitvi s strani občine, ki obsega več sob nego stanovanec in vsako stanovanje z več kot štirimi stanovanjskimi prostori: le rodbinam, ki štejejo osem in več oseb, je privržiti šele ono stanovanje, ki šteje 5 in več sob.

Dele takega stanovanja mora ob- čina saseči v prid tistim osebam, ki imajo v dotični občini domovinsko pra- vico, t. i. državnim uradnikom in onim, ki jih silijo nujni vzroki, da tu stanuj- o, kakor beguncem, nastavljenem juž. železnice itd.

V mestih z lastnim štatutom, torej v Ljubljani, Mariboru itd. je pridelen mestnemu magistratu stanovanjski so- svet, sestojel iz posebnega zastopnika hišnih posestnikov in najemnikov, ki jih na predlog stanovanjskih, oz. stro- kovnih organizacij imenuje Narodna vlada in zaupnika le-te. Ta vrši vse dolžnosti, ki izredno po tej naredbi sicer obli.

Ta svet ima n. pr. v Ljubljani glasov št. 18 te naredbe pravico, da brez ozira na obstoječo najemno po- godbo in na obstoječo odnovalno pra- vico in navade s odnovalnim rokom 14 dni — 4 tednov odpove stanovanje onim osebam, ki nimajo tu domovinske pra- vice in pa odpuščenim tujerodnim dr- žavnim službenikom.

S to novo stanovanjsko naredbo si je dala Narodna vlada močno orožje v roke. Stvar stanovanjskega sosvetu na mestnem magistratu v Ljubljani je se- dai, da jo izvaja, tako da bodo one ro- dbine, katerih možje so poklicani v služ- bovanje v Ljubljano, dobile v kar na- krajšem času primerna stanovanja in da na drugi strani ne bo delal krivice onim v Ljubljani zdej stanujočim oseb- am, ki imajo res takšen opravke tu, ki služijo javnemu pridru.

Občinstvo pa opozarjamo, da na- smani vsa ona stanovanja občini, ozi- roma stanovanjskemu sosvetu, ki jih je treba glasom te naredbe naznaniti. Ob- čine in stanovanjski sosveti imajo na- logo, da strogo pazijo na one, ki bi te- ga ne storili in da jih kaznujejo v smislu št. 21. te naredbe z globo do 5000 kron ali z zaporom do 6 tednov, kateri kamni se izrečejo lahko tudi druga po- leg druge.

Tako bo vsaj za enkrat pomagano stanovanjski mizeriji. Narodna vlada si je pač svesta, da pomenijo te določbe zgolj provizorij in pričakuje zlasti od mestne občine Ljubljanske in njeneza stavnega urada, da se havi z vrašani- em, če ne kaže postaviti na ljublan- skem polju solidnih barak po holand- skem vzorcu, dokler ni mogoče sidati zlasti hiš z malimi stanovanji.

Jugoslovanski begunci.

V kraju Rottelo (Campobasso). Bratuš Franc iz Gorice. Bratuš Marija iz Gorice. Bratuš Josip iz Gorice. Bratuš Ana iz Gorice. Bratuš Lotze iz Gorice. Bratuš Franc iz Gorice. Kodella Marija iz Gorice. Kodella Franc iz Gorice. Kodella Jospina iz Gorice. Kodella Stanko iz Gorice. Cet Stefan iz Gorice. Cet Marija iz Gorice. Cet Petruška iz Gorice. Drašček Anton iz Gorice. Drašček Katarina iz Gorice. Simič Giza iz Gorice. Peršolja Marija iz Gorice. Solič Katarina iz Gorice. Pelic- con Katarina iz Gorice. Krazeli Ana iz Gorice. Podberšič Ana iz Gorice. Ličen Lucija iz Gorice. Leban Blaž iz Gorice. Cigelič Franka iz Gorice. Knez Katarina iz Gorice. Leban Uršula iz Gorice. Tul Tereza iz Gorice. Leban Marija iz St. Petra. Cetan Lucija iz St. Petra. Do- lijak Franciška iz Pevme. Simič Jospina iz Gradišča pri Ločniku. Simič Petruška iz Gradišča pri Ločniku. Simič Marija iz Gradišča pri Ločniku. Simič Jospina iz Gradišča pri Ločniku. Simič Gašper iz Gradišča pri Loč- niku. Simič Melanija iz Gradišča pri Ločniku. Tronkar Franc iz Gradišča pri Ločniku. Tronkar Karolina iz Gra- dišča pri Ločniku. Tronkar Marija iz Gradišča pri Ločniku. Tronkar Albert iz Gradišča pri Ločniku. Tronkar Evi- lina iz Gradišča pri Ločniku. Tronkar Franc iz Gradišča pri Ločniku. Reja Marija iz Gradišča pri Ločniku. Tinta Tereza iz Kamenice pri Kanalu. Tinta Franciška iz Kamenice pri Kanalu. Tinta Marija iz Kamenice pri Kanalu. Vseh skupaj 48.

V kraju Ururi (Campobasso). Gor- jan Evžen iz Gorice. Gorjan Kristina iz Gorice. Gorjan Draza iz Gorice. Gor- jan Elizabeta iz Gorice. Gorjan Ljud- mila iz Gorice. Gorjan Krist, iz Gorice. Gorjan Evžen iz Gorice. Bednařik Ivan iz Gorice. Bednařik Eliza iz Go-

rice. Bednařik Ladko iz Gorice. Bed- nařik Ivanka iz Gorice. Bednařik Jo- sip iz Gorice. Klavčič Jakob iz Gorice. Klavčič Viljemina iz Gorice. Klavčič Izidor iz Gorice. Klavčič Herman iz Gorice. Klavčič Silvan iz Gorice. Zida- rič Marija iz Gorice. Zidarič Stefanija iz Gorice. Zidarič Rudolf iz Gorice. Zi- darič Ana iz Gorice. Sulič Martin iz Gorice. Sulič Uršula iz Gorice. Suli- goj Darko iz Gorice. Jenko Anton iz Gorice. Jenko Amalita iz Gorice. Jen- ko Herman iz Gorice. Šizmond Marija iz Gorice. Šizmond Josip iz Gorice. Šiz- mond Elza iz Gorice. Golob Marija iz Gorice. Golob Marija iz Gorice. Čej Andrej iz Gorice. Čej Marija iz Gorice. Urdih Amalita iz Gorice. Urdih Amal- ita iz Gorice. Bensa Franc iz St. Mavra. Bensa Katarina iz St. Mavra. Baškar Franc iz Gorice. Toplikar Viktor iz Go- rice. Zbona Ivan iz Gorice. Kumar Franciška iz Gorice. Kumar Emilia iz Gorice. Fizeli Jospina iz Pevme. Le- ban Marija iz Gorice. Zbogar Marija iz Gorice. Furlan Marija iz Gorice. Ko- mel Katarina iz Gorice. Bone Angela iz Gorice. Sirk Josip iz Vinolž. Sirk Katarina iz Vinolž. Sirk Ivan iz Vi- nolž. Petarin Anton iz Moše. Petarin Karina iz Moše. Petarin Lotze iz Moše. Petarin Lucija iz Moše. Vseh skupaj 56.

V kraju Larino (Campobasso). Podgornik Margarita iz Gorice. Pod- gornik Marija iz Gorice. Podgornik Franciška iz Gorice. Gorup Katarina iz Gorice. Gorup Franc iz Gorice. Gor- up Julij iz Gorice. Gorup Ivan iz Go- rice. Gorup Kornelj iz Gorice. Ličen Mirko iz Gorice. Kozman Mihael iz Gorice. Furlani Ambrož iz Gorice. Furlani Franc iz Gorice. Furlani Josi- pina iz Gorice. Furlani Anton iz Gorice. Furlani Milena iz Gorice. Furlani Eleonora iz Gorice. Fiel Franc iz Go- rice. Kumar Rozalija iz Gorice. Kumar Slavica iz Gorice. Kumar Pavla iz Go- rice. Kumar Teodor iz Gorice. Benede- tič Franciška iz Gorice. Benedetič Stanko iz Gorice. Benedetič Marija iz Gorice. Pavšič Lucija iz Gorice. Pisk Marija iz Gorice. Boltar Andrej iz Go- rice. Boltar Marija iz Gorice. Boltar Jospina iz Gorice. Boltar Tereziya iz Gorice. Boltar Emilia iz Gorice. Ri- jav Jospina iz Gorice. Bensa Anton iz Podsaotina. Bensa Katarina iz Podsa- otina. Terpin Anton iz Steveriana. Maraš Marija iz Steveriana. Fiel Emi- lita iz Steveriana. Fiel Emilia iz Ste- veriana. Fiel Rozalija iz Steveriana. Kristianč Marija iz Steveriana. Sohan Aloizija iz Gorice. Howanski Rozalija iz Gorice. Vseh skupaj 42.

V kraju Portocanome (Campobasso). Bačer Marija, 2 oseb iz Gorice. Kumar Amalita iz Gorice. Kogoj Jožefa, 4 o- sebe iz Podgora. Grillo Ivan, 4 osebe. Ka- menšek Katarina, 3 osebe iz Gorice. ena družina. Gravner Antonita iz Go- rice. Hvala Magdalena iz Gorice. Ko- šuta Katarina iz Gorice. Jereb Marija iz Brd. Ležiša Eliza, 2 oseb iz Gorice. Mikluž Tereziya iz Gorice. Pavlin Ka- tarina iz Gorice. Ritavec Marija iz Go- rice. Tomšič Franciška, 3 osebe iz Go- rice. Faličan Stefan, 7 oseb iz Ločnika. Tomažič Franc, 4 osebe iz Kanala. Jaz- bec Franciška iz Gorice. Kuk Anton iz Kanala. Veljak Aloizija iz Gorice. Ci- jan Tereziya, 4 osebe iz Standraža. Skupaj 44 oseb. — V Guclionei te vseh skupaj 30 oseb, katerih imena nam niso znana.

Resnica o tržaškem pešpolku.

Dr. A. Gosar me je v »Slovenec« napadel osebno na način, ki mi jemlje vsako možnost polemike z njim in zato sem izročil zadevo sodišču in — kot častnik — kompetentnemu vojaškemu forumu. Javnost naj potrdi, da se zade- va reši pred sodiščem in potem bo tudi videla, s kako drznostjo zna dr. Gosar odvrčati od sebe krivdo za razbitje tržaškega pešpolka.

Nekaj moram vendar že danes pri- pomniti.

Moštvo tržaškega pešpolka se je razbežalo, ker je sledilo vzeledu svo- tega voditelja dr. Gosaria in nierzvih ožjih prijateljev, ki so se tudi takot, ko so prišli domov, skrili — v civil.

Glede moje častilopenosti: Večkrat sem hotel odločiti polkovo poveljstvo, pa častniki tega niso dopustili. Na kon- cu sem vendar izročil noveljstvo arš- skemu podpolkovniku Živkoviću, sam, iz lastne iniciative in celo proti volji velikega dela častnikov. Podpolkovnik Živković je tudi bil od 24. novembra dalje polkovni poveljnik, on je vedel vse, tudi za moje denarno poslovanje in ta odlični častnik me je pred mojim odhodom iz Odeše po srbski navadi ob- tel in dr. Gosar je lahko prepričan, da se od njeega ne bi tako poslovil in zato je dr. Gosar tudi našel iz Odeše s pol- kom, ne da bi to uvel polkovnemu po- veljniku in ga vprašal, ako pravilno postopa. Seveda: »mi smo civilisti«.

Na častnike polka naj se dr. Gosar ne sklanja, ker pritril mu bo samo vojni kurat in njegov ter Gosarijev ožji somišljeniki — sploh, oni, ki so ves čas pri trenu tedli, niti in bali se.

Da se dr. Gosar norčuje iz »na- rodnega junštva«, se ne čudim, ker te v Ljubljani še več takih ljudi, ki ne sa- mo da niso sledili klicu domovine, tem- več se še naručilejo iz onih, ki so temu klicu sledili.

S tem končenim in se ozlasim še-le potem, ko sodišče izreče svojo besedo.

Milan Plut.

Vesti iz primorskih dežel.

Tržaški župan dr. Valerio je hodil v Rimu, kakor je razvidno iz poročil v italijanskih listih, od Poncija do Pila- ta, poročal je, priporočal in prosil. Iz poročil je zopet razvidno, da so mu ob- ljubili to in ono, tako da se je moral vrniti ves poln obliub. Italija pa se sa- ma nahaja v škripcih in nima ničesar preveč, tako da bodo obliube ostale pač le obliube, ki bodo delale dr. Valerin še velike preglavice. Nezadovoljnost v Trstu narašča.

Preiskava pri aprovizacijski komi- siji v Trstu. Na zahtevo guvernerja Pe- titija se je uvedla pri aprovizacijski komisiji preiskava, da se doženejo eventualne nerednosti in primejlo krivci.

Italijanski list proti francoskim častnikom na Reki. Rimska »Tribuna« prinaša dopis z Reke, v katerem so

APROVIZIZACIJSKE KREDITE.

